

เอกสารอ้างอิง

1. กัลยา วงศ์วน, จันเพชร ราชดา, นิตยา พันสี. การวิเคราะห์หาปริมาณวิตามินซี และเบต้า-แครอทีนในพืชผักผลไม้ที่ขายในตลาดวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2542.
2. เกศริน เงินหมื่น, ชัญลักษณ์ พินิจเชื้อ, พรพิมล พรอมทอง. การศึกษาฤทธิ์ต้านจุลทรรพของ ผักพื้นบ้านและสมุนไพรบางชนิด. อุบลราชธานี: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี, 2549.
3. คเซนทร์ ชนะชัย, พลศักดิ์ อันทะนิล และวิภาพร กุลสุวรรณ. การทดสอบฤทธิ์เบื้องต้นเพื่อ หาฤทธิ์ที่มีผลต่อการเพิ่มจำนวน B และ T lymphocyte ของสมุนไพรไทยบางชนิดในภาค อีสานด้วยวิธี MTT assay. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 2546, หน้า 1-14, 32-8.
4. จิกน้ำ. 2006; [1หน้า]. Available at: <http://www.school.net.th/library/create-web/10000/science/10000-5472.html>. Accessed December 31, 2006.
5. จิววรรณ ภักดีธนากร. น้ำยาบ้านปาก. 2001;[1 screen]. Available at: URL: http://www.elib-online.com/doctors3/ent_mouth02.htm. Accessed January 13, 2007.
6. ไซยวัฒน์ ไชยสุต, เคลิมพงษ์ แสนจุ่ม, สารทเจน ถีระจันทร์. ความสามารถในการต้าน ออกซิเดชันและป้องกันการทำลายดีเอ็นเอของพืชผักพื้นบ้านและสมุนไพรบางชนิด, คณะ เภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
7. ณัฐร้า รัชตะนาวิน. สารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant). ใน:วิชิต ลีนุตพงษ์, บรรณาธิการ. แสงแดดและผิวนาง. กรุงเทพมหานคร: งานตำราวารสารและสิ่งพิมพ์ สถาบันเทคโนโลยีการศึกษาแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล; 2547. 433 -49.
8. ทัดทรง ท้วทิพย์. การประเมินผลยาเม็ด. ใน:สุทธิน ศิริไพรวันและฤทธิ์ เสริมคนธ์, บรรณาธิการ. เกสัชชุตสาหกรรม 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. การพิมพ์; 2525. 359-400.
9. ชัญญาพร สุภักดี, พิมพิกา ทองปน และวรรณิสา พัฒนพูนวิวงศ์. การเติร์ยมตำรับยาเม็ด ที่มีฤทธิ์ต้านปฏิกิริยาออกซิเดชันจากสารสกัดกระโดน. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี. 2549

10. นิตยา พรมเกตุ, อภิรุจ เอียงสม. การศึกษาคุณสมบัติการต้านออกซิเดชันของน้ำมักชีวภาพในผักพื้นบ้านของจังหวัดอุบลราชธานี. พิมพ์ครั้งที่ 1. อุบลราชธานี: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี; 2547.16-21.
11. นางลักษณ์ สุวรรณพินิจ. แบคทีเรียที่เกี่ยวข้องกับโรค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: NOBEL PRINT, 2544.
12. ปรีชา บุญจุ่ง. สารต้านอนุมูลอิสระในธรรมชาติ (Natural Antioxidant). ใน: โภภ. วัชระคุปต์, บรรณาธิการ. Radical Scavenging Agent สารต้านอนุมูลอิสระ. กรุงเทพฯ: พี. เอส.พรินท์; 2549.123-44.
13. รศ.พิมพ์ ลีลาพรพิสิฐ, เครื่องสำอางสำหรับผิวนาง ฉบับปรับปรุง, คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544, 66-94
14. พจนีย์ ศรีวงศ์. ความก้าวหน้าของสมุนไพรและยาต้านจุลชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. หน้า 126-136. กรุงเทพ : ที. พี. พรินท์, 2537
15. มัทธนี อนันตพงษ์, อัญชลี ชุติไฟจิตรา. แผ่นฟิล์มระงับกลิ่นปากชนิดละลายเร็ว. กรุงเทพฯ: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
16. มนี เหลืองชนะนันต์ และ ธนเดศร์ จันทร์รัตน์. การประยุกต์ใช้พอลิเมอร์เพื่อพัฒนาตำรับยาเครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ. หน้า นครปฐม : คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546
17. มาลิน จุลศิริ, รุ่งรวี เต็มศิริกุล, อรุณี สาระยา, วรลักษณ์ ปรัชญาฤทธิ์, อรพิน เติมวิชชากร, วนิดา ศรีไฟโจรนกุล และคณะ. สารสกัดละลายน้ำต้านจุลชีพจากเปลือกผลทับทิม: องค์ประกอบในน้ำยาบ้วนปากม่า เชื้อ. วารสารเภสัชศาสตร์
18. มนต์ชุด นิติพน. ส่วนประกอบของยาเม็ด. ใน: สุทิน ศรีไฟร่วันและฤทธิ์ เสาคนธ์, บรรณาธิการ. เภสัชอุตสาหกรรม 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. การพิมพ์; 2525.143-74.
19. ยุพิน รุ่งเวชชุมิวิทยา. ปัญหาในการผลิตยาเม็ด. ใน: สุทิน ศรีไฟร่วันและฤทธิ์ เสาคนธ์, บรรณาธิการ. เภสัชอุตสาหกรรม 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. การพิมพ์; 2525.307-38.
20. เรียนเครื่องพื้นฐานด้วยเครื่องดื่มชาเขียว. หนอชาวบ้าน กรกฎาคม 2545;279: [16 screens]. Available at: URL: <http://chemw.sc.mahidol.ac.th/scess/scch109/Thai.pdf>. Accessed December 28, 2006.

21. วันดี กฤชณพันธ์ (2536) : ยาและผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เล่ม 2. หน้า 299-318
22. วันดี รังสีวิจิตรประภา. การศึกษาคุณสมบัติทางเคมีและชีวภาพของน้ำมักมุนไพรท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2547.
23. สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. ผักพื้นบ้านอีสาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.
24. สารต้านอนุมูลอิสระในผักพื้นบ้าน. 2000; [22 หน้า]. Available at: <http://www.agric-prod.mju.ac.th/web-veg/plantlist/pak.htm>. Accessed December 31, 2006
25. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. สืบค้นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาต. Available at: URL:<http://www.2.fda.moph.go.th/consumer/conframe.asp>. Accessed December 18, 2006.
26. ศิริพร พลเสน และอภินันท์ คำเพชรดี. การศึกษาฤทธิ์ปรับภูมิคุ้มกันของน้ำมักชีวภาพจากตัว ด้วยวิธีการวัดการเพิ่มจำนวนของ T-lymphocytes. คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 2547, หน้า 32-3.
27. อนุช อาภาภิรม. โครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย. 2004; [63 หน้า]. Available at: URL:<http://www.ttmp.trf.or.th/> โครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย. htm. Accessed January 1 , 2007.
28. โอลga วัชระคุปต์. ภาวะถูกออกซิไดซ์เป็นสมดุลโดยอนุมูลอิสระและต้านอนุมูลอิสระ. ใน:โอลga วัชระคุปต์, บรรณาธิการ. Radical Scavenging Agent สารต้านอนุมูลอิสระ. กรุงเทพฯ: พี.เอส.พริ้นท์; 2549. 44-74.
29. โอลga วัชระคุปต์.บทบาทอนุมูลอิสระกับโรคและการป้องกัน. ใน:โอลga วัชระคุปต์, บรรณาธิการ. สารต้านอนุมูลอิสระ. กรุงเทพฯ: พี.เอส.พริ้นท์; 2549. 27-43.
30. โอลga วัชระคุปต์. อนุมูลอิสระ (Free Radical). ใน:โอลga วัชระคุปต์, บรรณาธิการ. สารต้านอนุมูลอิสระ. กรุงเทพฯ: พี.เอส.พริ้นท์; 2549. 1-10.
31. Auttachaoat W, Chitsomboon B, Peachee V, Guo T, White K. Immunomodulation by Dok Din Daen (*Aeginetia indica* Roxb.) extracts in female B6C3F1 mice. 2004.

32. Available at: URL:http://www.axxora.com/cell_stress_oxidative_stress_redox_signalling-ALX-270-267/opfa.1.1.ALX-270-267.1126.4.1.html. Accessed December 31, 2006.
33. Available at :URL: <http://biodiversity.biotec.or.th/update/news/news/oldnews/december/33.html>. Accessed December 31, 2006.
34. Available at: URL: http://www.ch.ic.ac.uk/wiki/index.php/It:Vitamin_E. Accessed December 31, 2006.
35. Available at:
URL:<http://www.mypharmacy.com.sg/ShopFront/ProductPage.aspx?CatID=236&ProdSKU=402499108H>. Accessed December 18, 2006.
36. Available at: URL: http://ubon.obec.go.th/school/swws/pictures/pak_mek.jpg. Accessed December 28, 2006.
37. Barter DC, Gagnon JP, Bransome ED, Valentino JG. USP27/NF22. Ontario: web com limited;2003.
38. Bernard Idson (1995) : Treatment cosmetics : A moving target. DCI. April : 40-44
39. Boonnak N, Karalai C, Chantrapromma S, et al. Bioactive prenylated xanthones and anthraquinones from *Cratoxylum formosum* ssp. *Pruniflorum*. 2006.
40. Boonsri S, Karalai C, Ponglimanont C, Kanjana-opas A, Chantrapromma K. Antibacterial and cytotoxic xanthones from the roots of *Cratoxylum formosum*. 2006.
41. Chen YT, Lin KW. Effects of heating temperature on the total phenolic compound, antioxidative ability and the stability of dioscorin of various yam cultivars. Food Chemistry 2007;101: [9 screens]. Available at: URL: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6T6R-4JRKWRY-4&_user=1750347&_coverDate=12%2F31%2F2007&_alid=518214730&_rdoc=1&_fmt=full&_orig=search&_cdi=5037&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_urlVersion=0&_userid=1750347&md5=2b2c8daff1d4c2baef45aac403c035cc. Accessed December 28, 2006.

42. Chinwangso P. Effect of Crude Extract from Peel and Flesh of Some Vegetables on Antioxidant Activity. Available at: URL: <http://www.science.cmu.ac.th/Reg-sci/presentstud/ViewAbstract.asp?QAutoID=237>. Accessed December 28, 2006.
43. Chinwangso P. Effect of Crude Extract from Peel and Flesh of Some Vegetables on Antioxidant Activity. Available at: URL: <http://www.science.cmu.ac.th/Reg-sci/presentstud/ViewAbstract.asp?QAutoID=237>. Accessed December 28, 2006.
44. Daun J, Wang X, Dong Q, Fang J, Li X. Structural features of a pectic arabinogalactan with immunological activity from the leaves of *Diospyros kaki*. 2003.
45. Duerden BI, Reid TMS, Jewsbury JM. Microbial and parasitic infection. London: British Library Cataloguing in Publication Data, 1993: 197.
46. Guo Q, Zhao B, Li M, Shen S, Xin W. Studies on protective mechanisms of four components of green tea polyphenols against lipid peroxidation in synaptosomes. *Biochimica et Biophysica Acta - Lipids and Lipid Metabolism* 1996;1034: [3 screens]. Available at: URL: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6T1X-3W2XPHV-5&_user=1750347&_coverDate=12%2F13%2F1996&_alid=518216879&_rdoc=27&_fmt=summary&_orig=search&_cdi=4902&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_urlVersion=0&_userid=1750347&md5=6eeb06653b464818f238727ed917f963. Accessed December 28, 2006. Hans & Elzbieta Brand (2000) ; Fabulous flavonoids, SPC. Mar : 23
47. Hernandez P, Rodriguez P, Delgado R, Walczak H. Protective effect of *Mangifera indica* L. polyphenols on human T lymphocytes against activation-induced cell death. 2007.
48. Khan B, Ahmed S, Bani S, et al. Augmentation and proliferation of T lymphocytes and Th-1 cytokine by *Withania somnifera* in stressed mice. 2006.

49. Liazid A, Palma M, Brigui J, Barroso CG. Investigation on phenolic compounds stability during microwave-assisted extraction. *Journal of Chromatography A* 2006;15: [6 screens]. Available at: URL: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?CMD=Display&DB=pubmed..> Accessed December 28, 2006.
50. Listerine® PocketPak.[1 screen]. Available at: URL: [http://www\(pfizer.com.au/Products/ListerinePocketPak/Ingredients.aspx](http://www(pfizer.com.au/Products/ListerinePocketPak/Ingredients.aspx). Accessed January 13, 2007.
51. Liu ZQ, Ma LP, Zhou B, Yang L, Liu ZL. Antioxidative effects of green tea polyphenols on free radical initiated and photosensitized peroxidation of human low density lipoprotein. *Chemistry and Physics of Lipids* 2000;106: [11 screens]. Available at: URL:
http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6T2N-40KR3VN-4&_user=1750347&_coverDate=06%2F01%2F2000&_alid=518180842&_rdoc=1&_fmt=full&_orig=search&_cdi=4923&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_urlVersion=0&_userid=1750347&md5=3507689b6e0b532ec311a0e2ae4bf523. Accessed December 28, 2006.
52. L Wenhong, YW Catherina, GA Theresa, MH Thomas, LJ Lawrence, M Antonia. Dermination of Phenolic compounds in Dietary Supplements and Tea Blends Containing *Echinacea* by Liquid Chromatography with Coulometric Electrochemical Detection. *Journal of AOAC International*. 2003 (march) 86(2). Available at: URL:
<http://www.ispub.com/ostia/index.php?xmlFilePath=journals/ijnw/vol1n2/q10.xml>. Accessed December 31,2006.
53. Maisuthisakul P, Gordon M, Pongsawatmanit R, Suttajit M. Enhancing oxidative stability of rice snack with ethanolic extracts from *Cratoxylum formosum*. 2006.
54. Maisuthisakul P, Pongsawatmanit R, H.Gordon M. Characterization of the phytochemicals and antioxidant properties of extracts from Teaw (*Cratoxylum formosum* Dyer). 2005.

55. Mehrotra S, Singh V, Agarwal S, Maurya R, Srimal R. Antilymphoproliferative activity of Ethanolic extract of *Boerhaavia diffusa* roots. 2002.
56. Mongkolsilp S, Pongbupakit I, Sae-Lee N, Sitthithaworn W. Radical scavenging activity and total phenolic content of medicinal plants used in primary health care. SWU J Pharm Sc 2004;9: [4 screens]. Available at: URL: http://pharm.swu.ac.th/psi/content/content9_1.11.47/SWU%20J%20Pharm%20Sci%20Vol%209%20No%201-Pg%2032-35.pdf. Accessed December 28, 2006.
57. Morazzoni P, Cristoni A, Pierro F, et al. In vitro and in vivo immune stimulating effects of a new standardized *Echinacea angustifolia* root extract (PolineceaTM). 2005.
58. Morris H, Carrillo O, Almarales A, Bermudez R, Lebeque Y, Fontaine R, Llaurodo G, Beltran Y. Immunostimulant activity of an enzymatic protein hydrolysate from green microalga *Chlorella vulgaris* on undernourished mice. 2007.
59. Palma M, Pineiro Z, Barroso CG. Stability of phenolic compounds during extraction with superheated solvents. Journal of Chromatography A. 2001;921: [6 screens]. Available at: URL: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6TG8-438BMSV-6&_user=1750347&_coverDate=07%2F06%2F2001&_alid=518222197&_rdoc=3&_fmt=full&_orig=search&_cdi=5248&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_urlVersion=0&_userid=1750347&md5=5754456a8c2d521942cf331e02491a7a. Accessed December 25, 2006.
60. Phenolic. 2006 ; [1หน้า]. Available at: <http://www.axxora.com/files/formula/ALX-270-254.gif>. Accessed December 31, 2006.
61. Pinto A, Rego G, Siquera M, et al. Immunosuppressive effects of *Echinodorus macrophyllus* aqueous extract. 2006.
62. Pintukanon C, Pattarameteewong S, Kongkaneramittra L, Kamkaen N. Determination of antioxidant in phytocosmetic;89: [8 screens]. Available at: URL: http://www.scisoc.or.th/stt/30/sec_h/paper/stt30_H0009.pdf. Accessed December 28, 2006.

63. Pollulan. 2002;[12 screen]. Available at: URL:
<http://www.ncpri.ro/pollulan/en/index.htm>. Accessed June 26, 2006.
64. Raymond CR, Paul JS, Paul JW. Handbook of pharmaceutical excipients. 4th ed, 2003.
65. Santosh S, Neela P, Anil T. Coenzyme Q10:A Review of Essential Functions. 1996. Available at:
URL:<http://www.ispub.com/ostia/index.php?xmlFilePath=journals/ijnw/front.xml>. Accessed December 30, 2006.
66. Schwarz E, Parlesak H, Zepelin H, Bode J, Bode C. Effect of oral administration of freshly pressed juice of *Echinacea purpurea* on the number of various subpopulaions of B- and T-lymphocytes in healthy volunteers : Results of a double blind, placebo-controlled cross-over study. 2005.
67. Stevanato R, Fabris S, Momo F. New enzymatic method for the determination of total phenolic content in tea and wine. *J. Agric. Food Chem.* 2004;52: [7 screens]. Available at: URL: <http://pubs.acs.org/cgi-bin/article.cgi/jafcau/2004/52/i20/pdf/jf049898s.pdf>. Accessed December 28, 2006.
68. Talcott ST, Duncan CE, Pozo-Insfran DD, Gorbet DW. Polyphenolic and antioxidant changes during storage of normal, mid, and high oleic acid peanuts. *Food Chemistry* 2005;89: [8 screens]. Available at: URL:
http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6T6R-4C47NMR-G&_user=1750347&_coverDate=01%2F31%2F2005&_alid=518215470&_rdoc=1&_fmt=full&_orig=search&_cdi=5037&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_urlVersion=0&_userid=1750347&md5=5912bc70fb97d7e0d646b357352da89b. Accessed January 2, 2007.
69. Uawonggul N, Chaveerach A, Thammasirirak S, Arkaravichien T, Chuachan C, Daduang S. Screening of plants acting against *Heterometrus laoticus* scorpion venom activity on fibroblast cell lysis. 2005.

70. Van der sluis AA, Dekker M, Van boekel MAJS. Activity and concentration of polyphenolic antioxidants in apple juice 3 stability during storage. *J. Agric. Food Chem* 2005;53: [8 screens]. Available at: URL: <http://pubs.acs.org/cgi-bin/article.cgi/jafcau/2005/53/04/pdf/jf040270r.pdf>. Accessed January 2, 2007.
71. Weinreb O, Mandel S, Amit T, Youdim MBH. Neurological mechanisms of green tea polyphenols in Alzheimer's and Parkinson's diseases. *Journal of Nutritional Biochemistry* 2004;15: [11 screens]. Available at: URL: http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6T8P-4D8V948-1&_coverDate=09%2F30%2F2004&_alid=514932428&_rdoc=1&_fmt=&_orig=search&_qd=1&_cdi=5092&_sort=d&view=c&_acct=C000054434&_version=1&_uriVersion=0&_userid=1750347&md5=2dc77432569432532eee132b305d4d41. Accessed December 28, 2006.
72. Wikipedia. Ascorbic acid. 2007;[2 screens]. Available at: URL:http://www.en.wikipedia.org/wiki/Ascorbic_acid.htm. Accessed January 5, 2007.
73. Yang L, Siriamornpun S, Suttajit M, Li D. Anti-glycation activity of phenolic compounds from Thai plants. 2006.
74. Yang Z, Chen A, Sun H, Ye Y, Fang W. Ginsenoside Rd elicits Th1 and Th2 immune response to ovalbumin in mice. 2007.
75. Zhou B, Jia ZS, Chen ZH, Yang L, Wu LM, Liu ZL. Synergistic antioxidant effect of green tea polyphenols with α - tocopherol on free radical initiated peroxidation of linoleic acid in micelles. *J. Chem. Soc* 2000;2: [7 screens]. Available at: URL:http://www.rsc.org/delivery/_ArticleLinking/DisplayArticleForFree.cfm?doi=a908084h&JournalCode=P2. Accessed December 28, 2006.

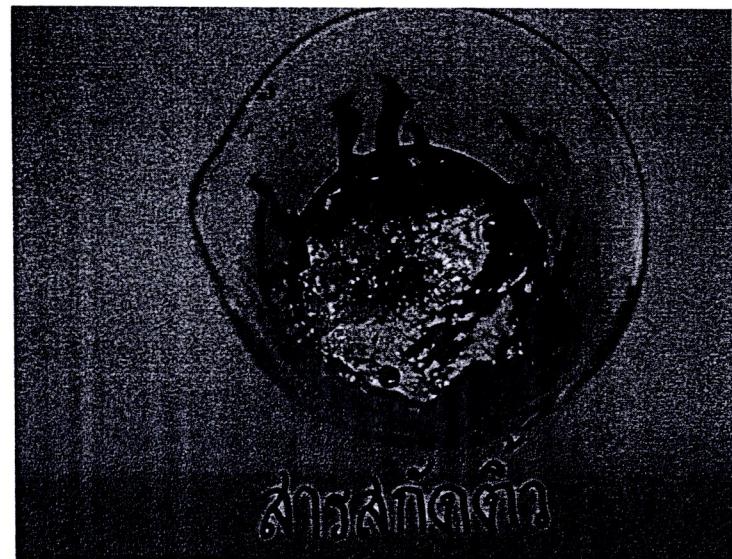

ภาคผนวก

(Appendix)

1. 捺รับยาเม็ดสมุนไพรด้านออกซิเดชัน

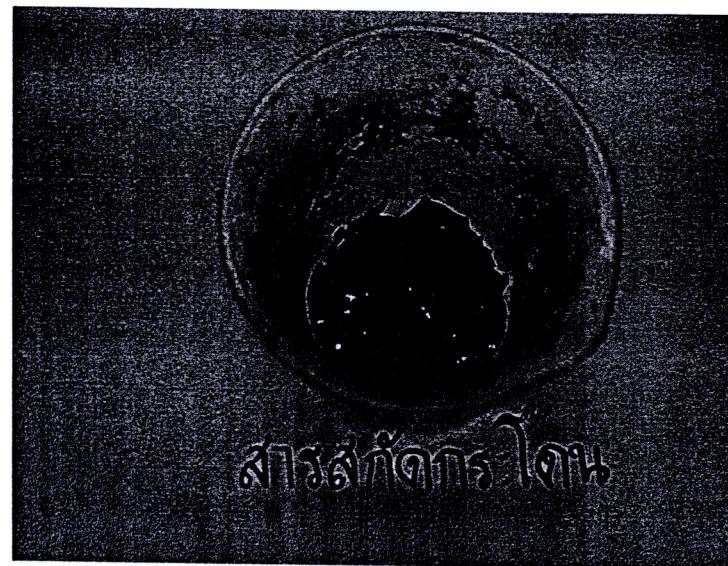
1.1 การสกัดสารจากผักต้าว เม็ก และกระโดน

รูปที่ 23 สารสกัดต้าว

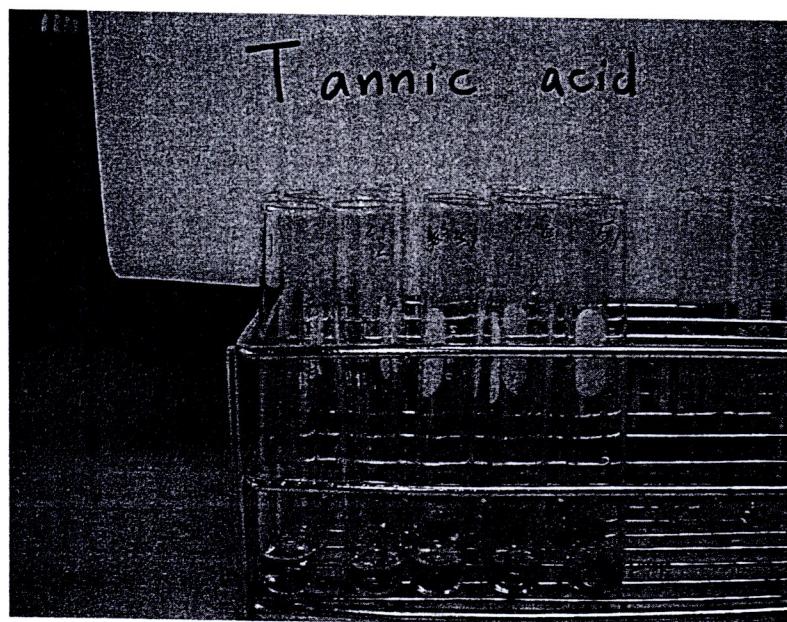

รูปที่ 24 สารสกัดเม็ก

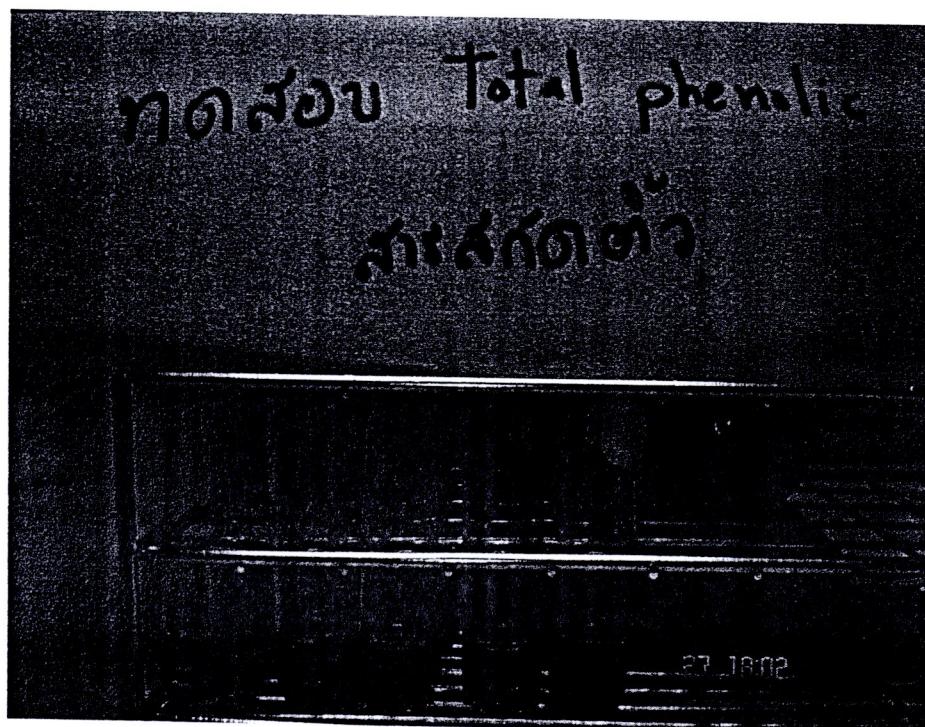

รูปที่ 25 สารสกัดกราโน

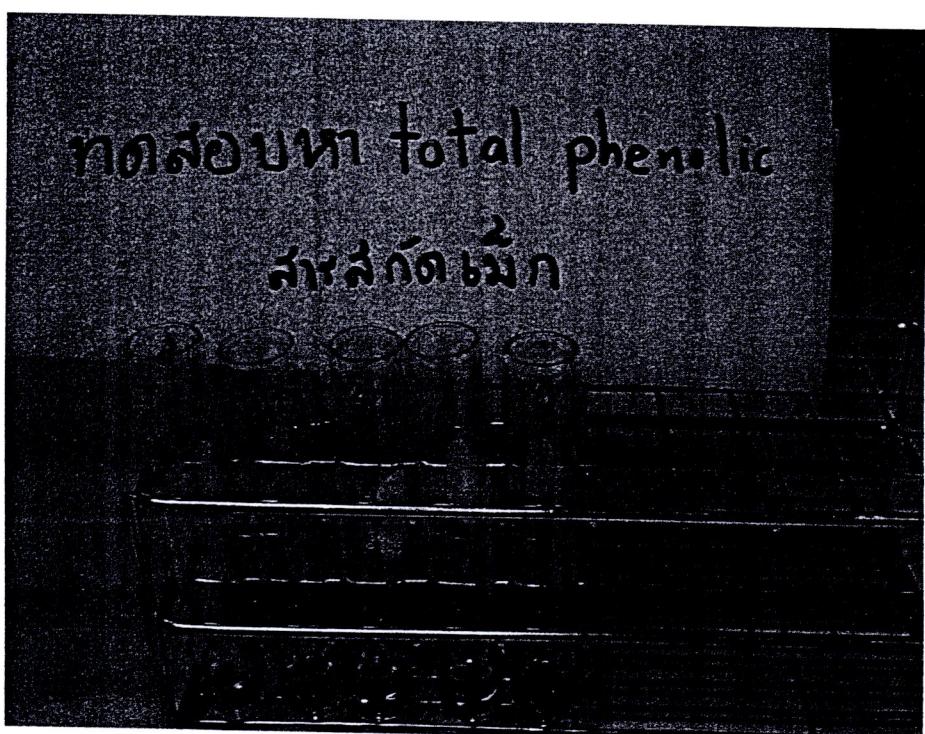
1.2 การหาปริมาณสารประกอบฟีนอลิก ในสารสกัดตัว เม็ก และกระดine ด้วยวิธี Folin-Ciocalteu

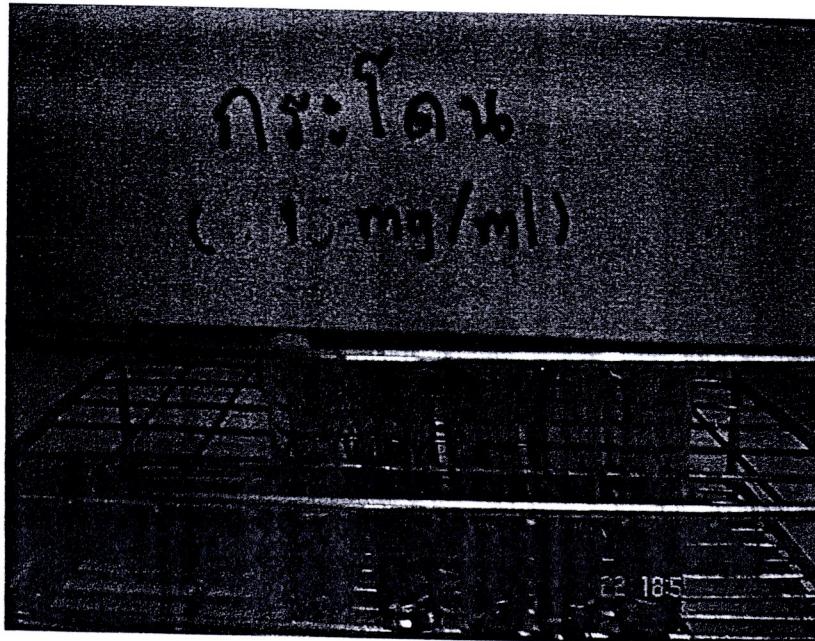
รูปที่ 26 แสดงสารละลายน้ำ tannic acid 0.1 mg/ml เพื่อสร้างกราฟมาตรฐาน

รูปที่ 27 แสดงการหาปริมาณสารประกอบฟีโนลิก ในสารสกัดดิ้ง (1 mg/ml)

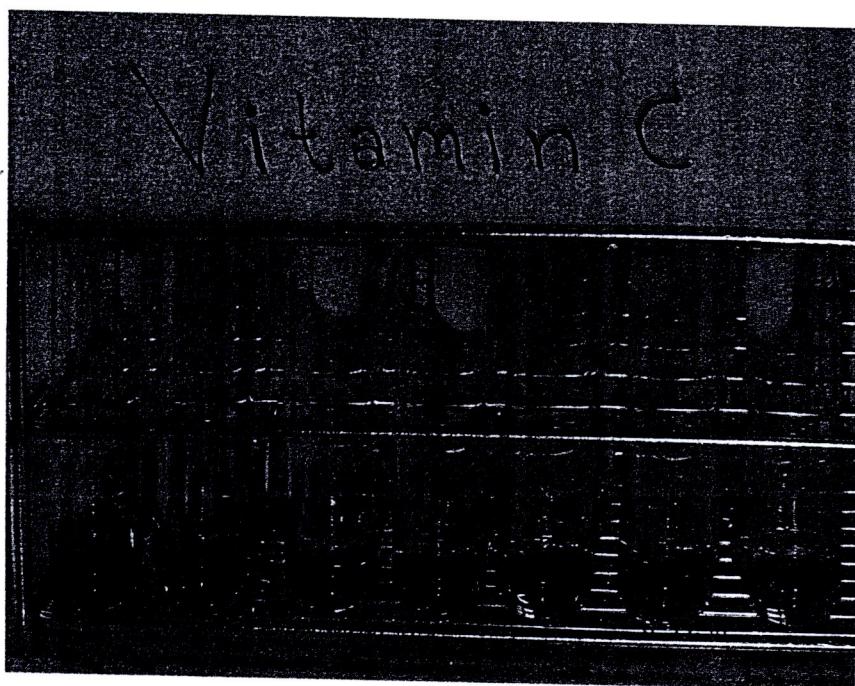

รูปที่ 28 แสดงปริมาณสารประกอบฟีโนลิก ในสารสกัดเม็ก (5 mg/ml)

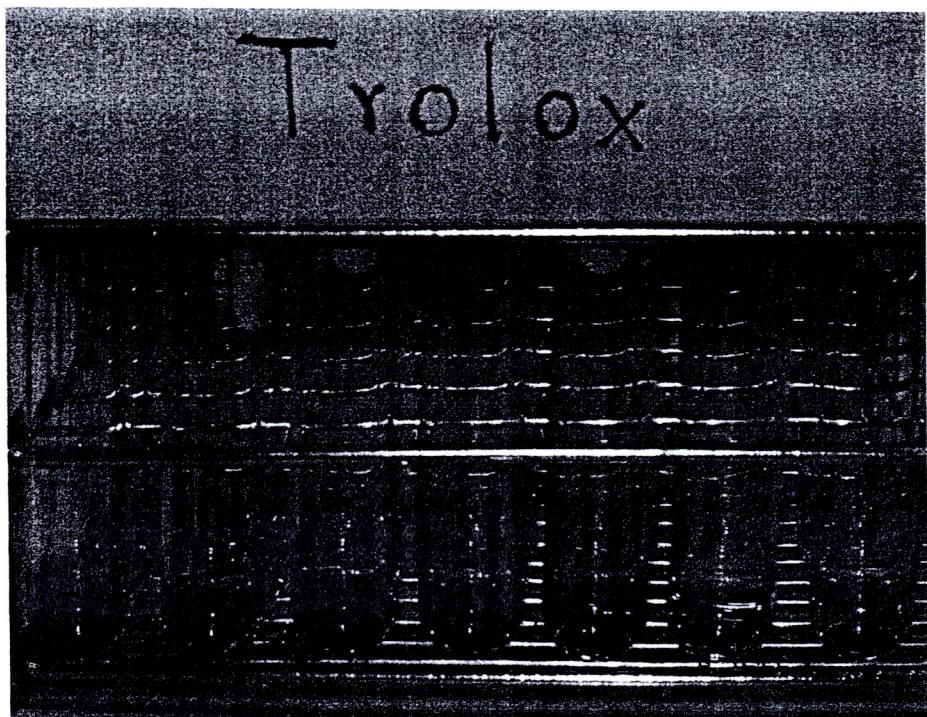

รูปที่ 29 แสดงปริมาณสารประกอบพีนอลิก ในสารสกัดกระโดน (1 mg/ml)

1.3 การทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันด้วยวิธี DPPH Radical Scavenging Assay

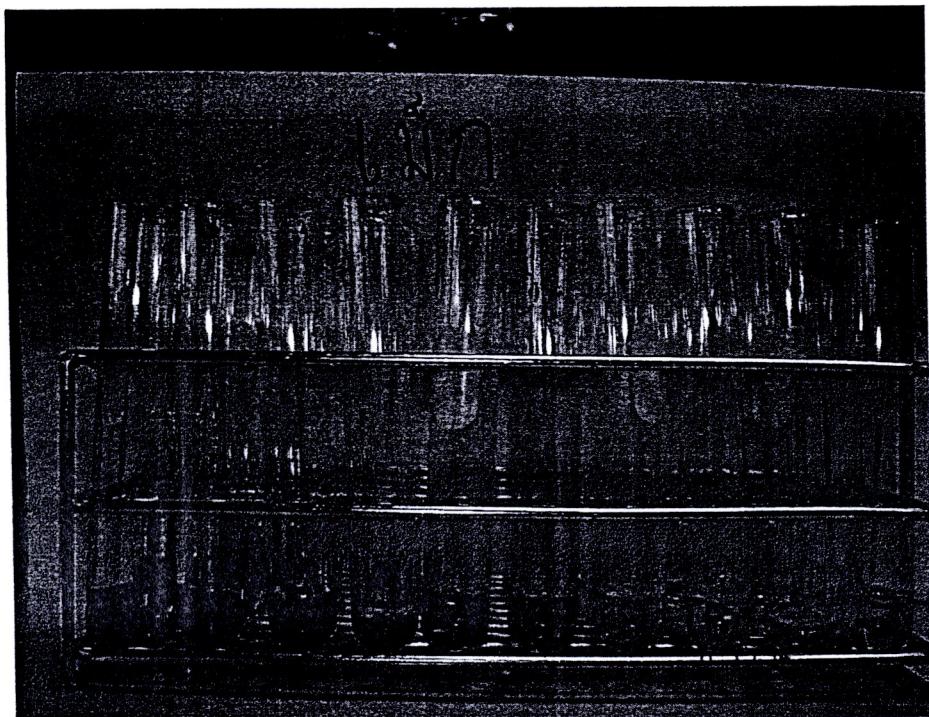
รูปที่ 30 แสดงการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันของวิตามินซี (0.1 mg/ml)

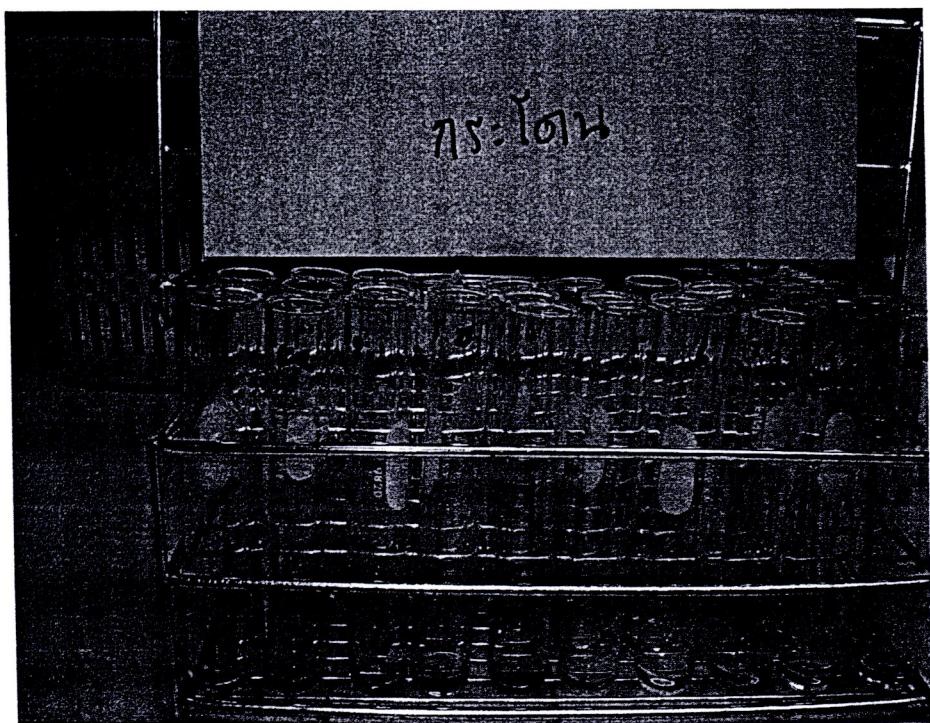
รูปที่ 31 แสดงการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันของ trolox (0.1 mg/ml)

รูปที่ 32 แสดงการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันของสารสกัดตัว (1 mg/ml)

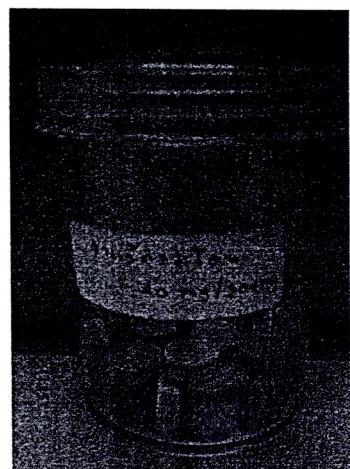
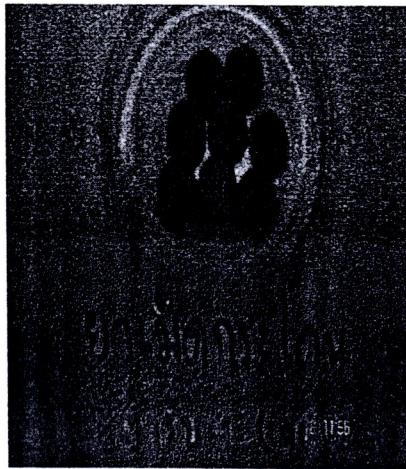

รูปที่ 33 แสดงการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันของสารสกัดเม็ด (1 mg/ml)

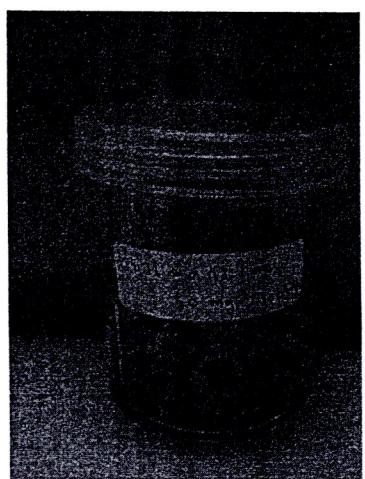

รูปที่ 34 แสดงการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันของสารสกัดกระดิน (1 mg/ml)

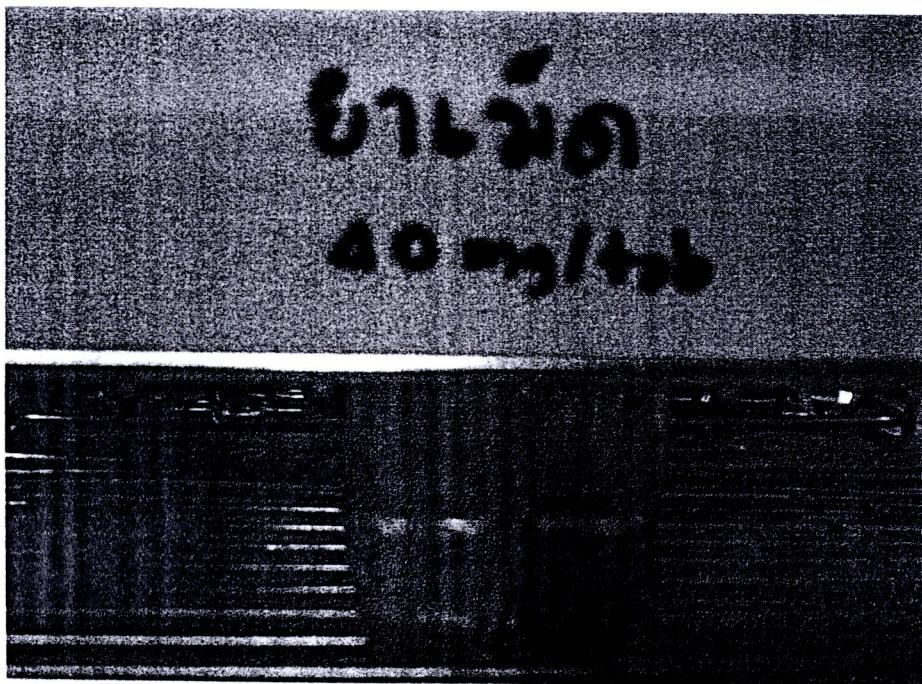
1.4 ตำรับยาเม็ด

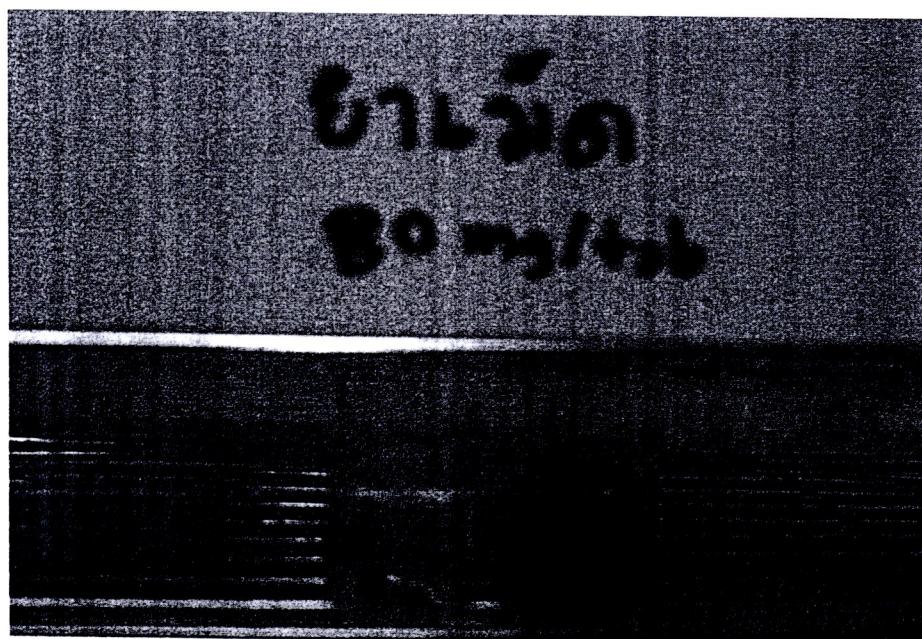
รูปที่ 35 แสดงยาเม็ดตำรับที่ 1

รูปที่ 36 แสดงยาเม็ดตำรับที่ 2

รูปที่ 37 แสดงการหาบริมาณสารประกอบฟีนอลิกในยาเม็ด ตัวรับที่ 1

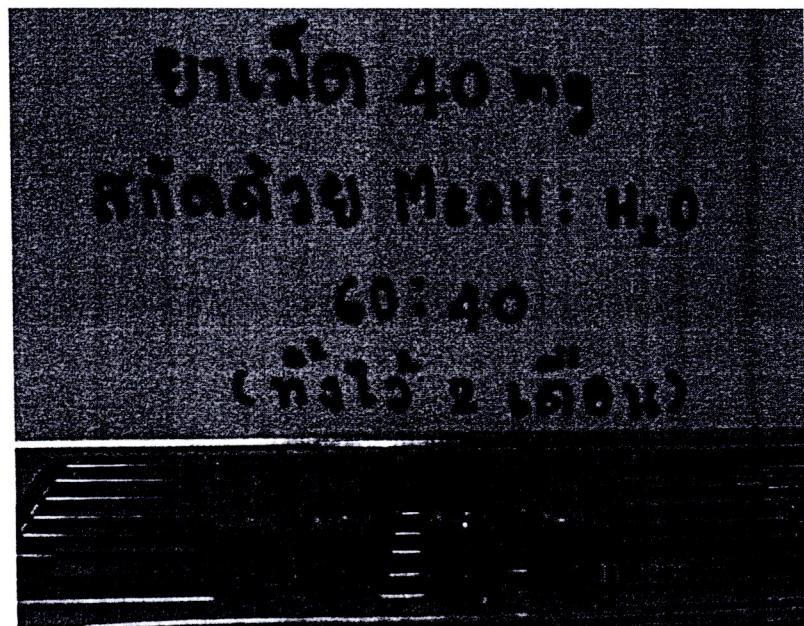

รูปที่ 38 แสดงการหาบริมาณสารประกอบฟีนอลิกในยาเม็ด ตัวรับที่ 2

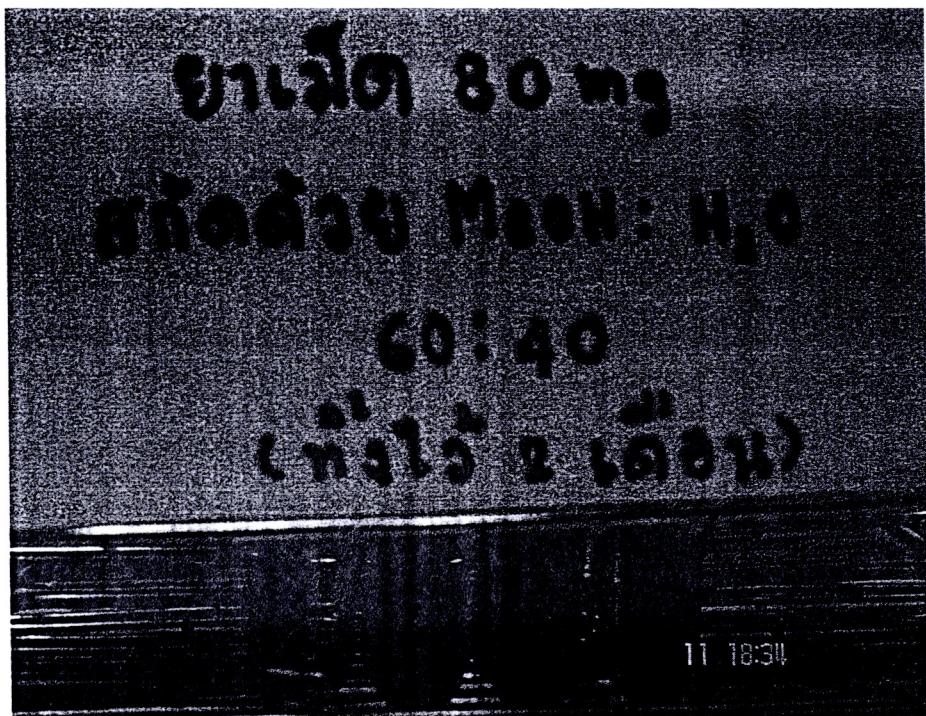
1.5 การทดสอบความคงตัวของสารประกอบฟีนอลิกในสารสกัดและตำรับยาเม็ด

รูปที่ 39 แสดงการทดสอบความคงตัวของสารประกอบฟีนอลิก
ในสารสกัดกระโนน (1 mg/ml)

รูปที่ 40 แสดงการทดสอบความคงตัวของสารประกอบฟีนอลิกในยาเม็ดตำรับที่ ๑ (5 mg/ml)

รูปที่ 41 แสดงการทดสอบความคงตัวของสารประกอบพื้นอโลิกในยาเม็ดดำรับที่ 2 (5 mg/ml)

2. ตำรับลูกอมสมุนไพรกระดุ้นภูมิคุ้มกัน

การเตรียมแอลกอฮอล์ 70 % จากแอลกอฮอล์ 95 % ปริมาณ 1000 มล.

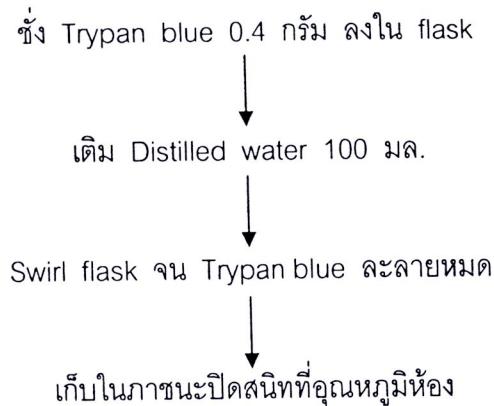
$$\begin{aligned} C_1V_1 &= C_1V_1 \\ 95 \times V_1 &= 70 \times 1000 \\ V_1 &= 736.8 \end{aligned}$$

ดังนั้นตัวแอลกอฮอล์ 95 % มา 736.8 มล. แล้วปรับด้วยน้ำให้ครบ 1000 มล.

การคำนวณ % Yield ของสารสกัดสมุนไพร

$$\% \text{ Yield} = \frac{\text{ปริมาณสารสกัดสมุนไพรที่ได้}}{\text{น้ำหนักเริ่มต้นของสมุนไพร 200 กรัม}} \times 100$$

การเตรียม Trypan blue 0.4 %

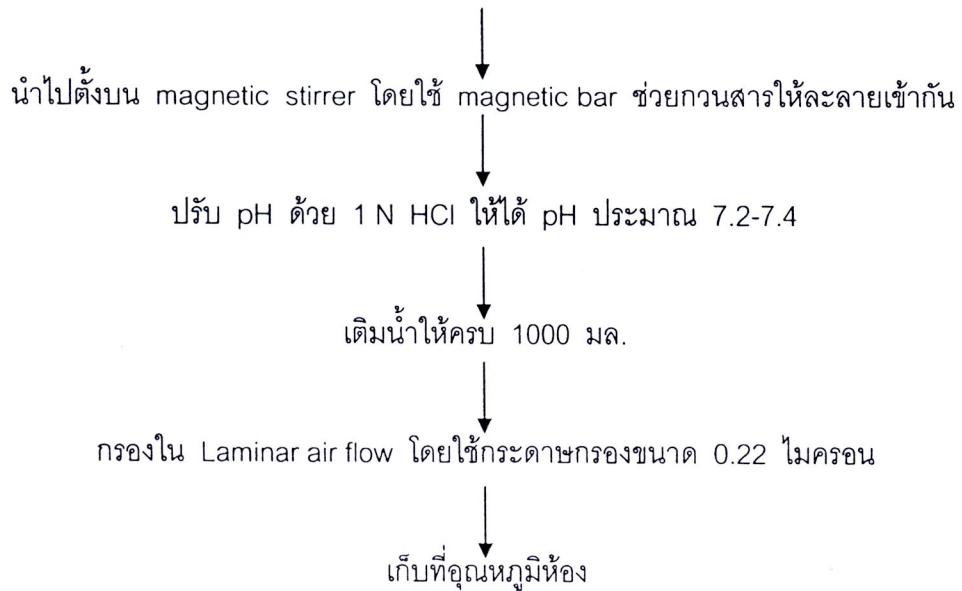
การเตรียม ACK lysing solution 1000 มล.

สารเคมี

1.NH ₄ Cl	8.29 กรัม
2.KCO ₃	1.00 กรัม
3.Na ₂ EDTA	37.2 กรัม

วิธีเตรียม

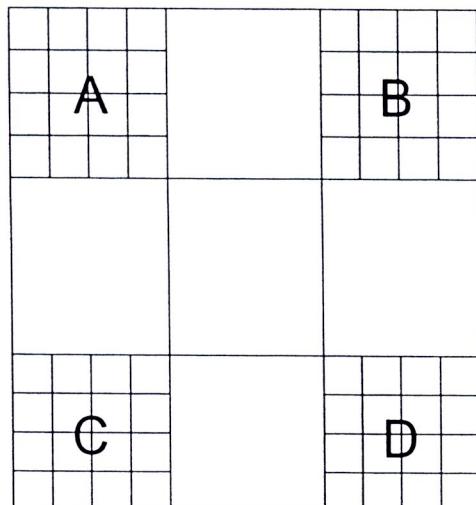

การเตรียม Complete media 500 มล.

การนับเซลล์

การนับเซลล์เม็ดเลือดขาวโดย Hemacytometer นับเฉพาะช่อง A , B , C และ D
จากนั้นนำจำนวนที่นับได้ทั้งหมดมาหาร 4 เพื่อทำการเฉลี่ย

สูตรการคำนวณ ปริมาณเซลล์เม็ดเดือดขาว/มล. = จำนวนเซลล์เจลี่ย x dilution factor x 10^4

การคำนวณ % viable

$$\% \text{ viable} = \frac{\text{viable} \times 100}{\text{Total}}$$

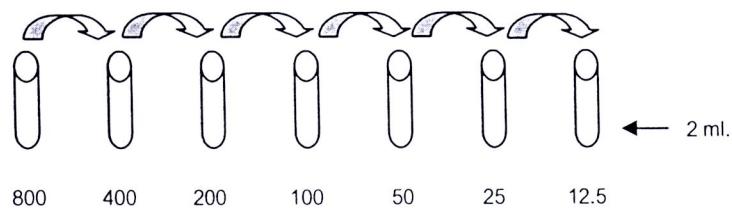
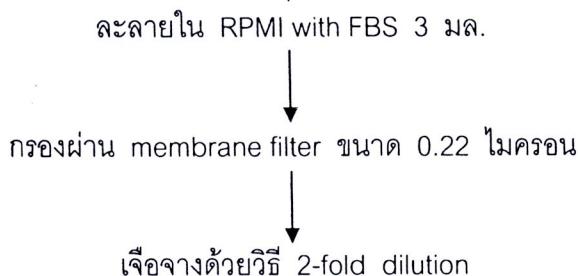

การเตรียมสมุนไพร

ความเข้มข้น : 800 , 400 , 200 , 100 , 50 , 25 , 12.5 , 0 $\mu\text{g}/\text{ml}$

วิธีเตรียม

รังสมุนไพรแต่ละชนิด ปริมาณ 9.6 มก.

ตารางที่ 51 แสดงค่าการเจือจางสารสกัดสมุนไพร

No.	Conc. (μg/ml)	MTT (4x) (50 μl)
1	3,200	800
2	1,600	400
3	800	200
4	400	100
5	200	50
6	100	25
7	50	12.5
8	25	-

การเตรียม PHA Stock Solution

PHA + sterile PBS 10 ml aliquot tube ละ 1 ml เก็บที่ -20 ° C

การเตรียม PWM Stock Solution

PWM 5 mg + sterile PBS 5 ml = conc. 1 mg/ml aliquot tube ละ 0.5 ml เก็บที่ -20 ° C

การเตรียม PHA working Solution

PHA 1 : 100 (4x)

PHA 1 : 25 → PHA 120 μl + RPMI 2880 μl (2 plates)

การเตรียม PWM working Solution

PWM 1 μg/ml (4x)

PWM 4 μg/ml → PWM 12 μl + RPMI 2988 μl (2 plates)

การเติมสารลงใน 96 well plates

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	A	B	C	D	E	F	G	H					
Media 200 →	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					Background
Media 100 + Cell 100 →	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					Cytotoxic
Media 50 + PHA 50 →	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					PHA
+ Cell 100	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					PWM
Media 50 + PWM 50 →	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					
+ Cell 100	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○	○○○					

1. Background : extract 50 + media 50
2. Cytotoxic : extract 50 + media 50 + cell 100
3. PHA : extract 50 + PHA 50 + cell 100
4. PWM : extract 50 + PWM 50 + cell 10

3. 捺รับแผ่นพิล์มสมุนไพรเพื่อนำมายืนช่องปาก

1. การสกัดสมุนไพรเม็ก (อัญญาพร สุภัคดีและคณะ, 2549)

ส่วนที่ใช้ : ใบและยอดอ่อน

วิธีการทดลอง

1. ขี้งผักเม็กที่สับละเอียดแล้ว 200 กรัม หมักใน 70% ethanol 300 ml ใส่ลงใน Erlenmeyer flask แล้วนำไปเขย่าด้วยเครื่อง Shaking Water Bath เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ป้องกันแสง)
2. เทสารละลายใน flask ออก แล้วกรองด้วยผ้าขาวบาง และเก็บสารละลายให้พันแสงที่ อุณหภูมิ 4 °C (สารสกัดส่วนที่ 1)
3. หมักอีกครั้งด้วย 70% ethanol 300 ml แล้วนำไปเขย่าด้วยเครื่อง Shaking Water Bath เป็นเวลา 24 ชั่วโมง (ป้องกันแสง)
4. เทสารละลายใน flask ออก แล้วกรองด้วยผ้าขาวบาง และเก็บสารละลายให้พันแสงที่ อุณหภูมิ 4 °C (สารสกัดส่วนที่ 2)
5. นำสารสกัดทั้ง 2 ส่วนมารวมกัน แล้วทำให้แห้งด้วยเครื่อง rotary evaporator โดยตั้ง อุณหภูมิไม่เกิน 40 °C ซึ่งจะได้สารสกัดเป็น crude drug
6. เก็บสารสกัดที่ได้ให้พันแสงที่อุณหภูมิ 4 °C

ผลการทดลอง

การใช้ผักเม็ก 200 g จะได้ crude drug ประมาณ 6.38 g

2. ผลการทดสอบฤทธิ์ต้านเชื้อจุลชีพเบื้องต้นของสมุนไพรเม็ก (เกศริน เงินหมื่นและคณะ, 2549)

ตารางที่ 52 Inhibition zone ที่พบในการทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อของสารสกัดเม็ก

เชื้อ	<i>S.aureus</i>	<i>B.subtilis</i>	<i>S.fecalis</i>	<i>E.coli</i>	<i>P.S.aruginosa</i>	<i>S.thyphimurium</i>	<i>C.albican</i>	<i>A.niger</i>
เม็ก	++	++	++	-	-	-	-	-
Tetracycline	++	++	++	++	++	++	N	N
Ampicillin	++	++	++	N	N	N	N	N
Amphotericin B	N	N	N	N	N	N	++	++
ethanol	-	-	-	-	-	-	-	-

- หมายถึง ไม่เกิด clear zone

+ หมายถึง เกิด clear zone แต่ไม่ถึง 7 mm

++ หมายถึง เกิด clear zone เกิน 7 mm

N หมายถึง ไม่ได้วาง disc

ตารางที่ 53 ผลการทดสอบ MIC (mg/ml) ของสมุนไพรเม็ก

เชื้อ	MIC (mg/ml)		
	<i>S. aureus</i>	<i>B. subtilis</i>	<i>S. faecalis</i>
สมุนไพรเม็ก	2.5	3.33	2.08

3. การคำนวณปริมาณสมุนไพรเม็กลงใน Base film

วิธีการคำนวณ

$$\begin{aligned} \text{จาก Teflon plate ขนาด } 5 \times 8 \text{ cm} = 40 \text{ cm}^2 \text{ มี Base film } \text{น้ำหนักเฉลี่ย } 6.5 \text{ g} \\ \text{แผ่นฟิล์มขนาด } 2 \times 3 \text{ cm} = 6 \text{ cm}^2 \text{ มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ } \frac{6 \times 6.5}{40} = 0.975 \sim 1 \text{ g} \end{aligned}$$

ความเข้มข้นของสารละลายเม็กต่อแผ่นฟิล์ม 1 แผ่น = 5 mg/ml

แผ่นฟิล์มน้ำหนัก 1 g มีสารละลายเม็ก 5 mg

แผ่นฟิล์มน้ำหนัก 1 g มีสารละลายเม็ก $5 \times 100 = 500 \text{ mg/1 แผ่น}$

4. การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

4.1 TSB : Tryptic Soy Broth

วิธีการเตรียม

1. ชั่งผง Tryptic Soy Broth 30 g ละลายในน้ำกลันที่อุณหภูมิ 70-80 °C ปริมาตร 1,000 ml โดยคนตลอดเวลาจนได้สารละลายสีเหลืองใส
2. นำไป Autoclave ที่ 121 °C ความดัน 15 ปอนด์ เป็นเวลา 15 นาที

4.2 TSA : Tryptic Soy Agar

วิธีการเตรียม

1. ชั่งผง Tryptic Soy Broth 30 g และผง Agar 15 g ละลายในน้ำกลันที่อุณหภูมิ 70-80 °C ปริมาตร 1,000 ml โดยคนตลอดเวลาจนได้สารละลายสีเหลืองใส
2. นำไป Autoclave ที่ 121 °C ความดัน 15 ปอนด์ เป็นเวลา 15 นาที

5. การเตรียมเชื้อจุลทรรศ์ที่ใช้ทดสอบ

เชื้อที่ใช้ทดสอบ คือ *S. aureus*, *S. faecalis* และ *B. subtilis*

วิธีการเตรียม

- ทำการเพาะเลี้ยงเชื้อบน Tryptic Soy Agar แล้วเขี่ยเชื้อจากหลาย Colony บน Agar plate ลงใน Tryptic Soy Broth 20 ml
- นำไปเพาะบ่มในตู้บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 37 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง
- จากนั้นเจือจางด้วย Tryptic Soy Broth แล้ววัดให้มีความขุ่นเท่ากับ Mc Farland standard No. 0.5 หรือ OD = 0.117 ที่ความยาวคลื่น 580 nm

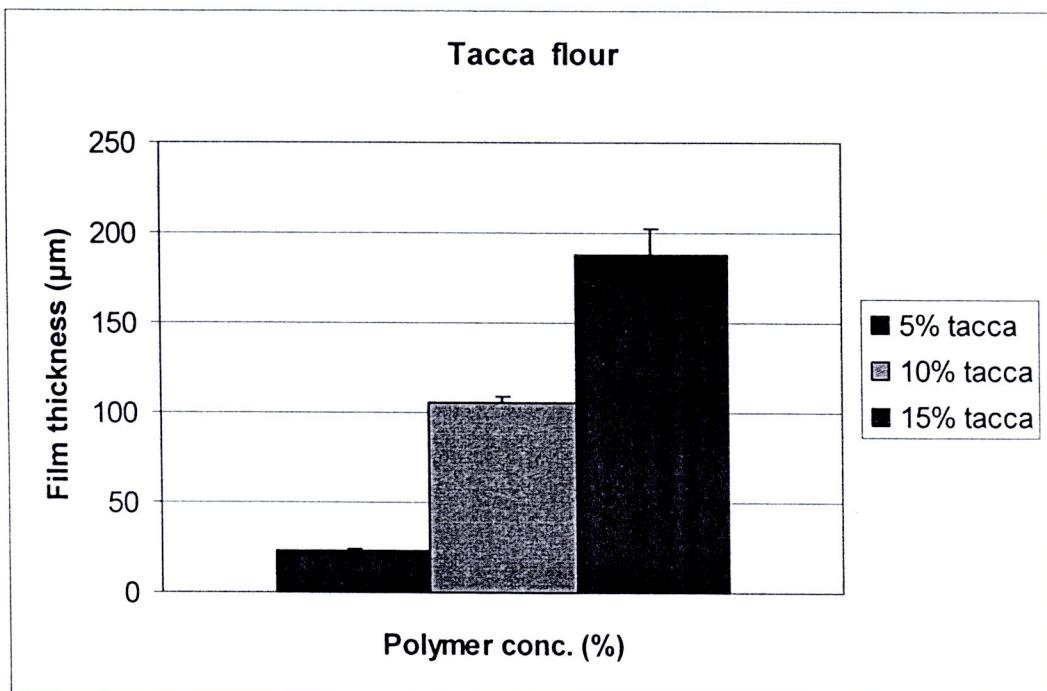
6. ผลการทดลองวัดปริมาตรน้ำลายในปากใน 1 นาที

น้ำหนักผ้าก๊อชกล่อง = 0.48 g

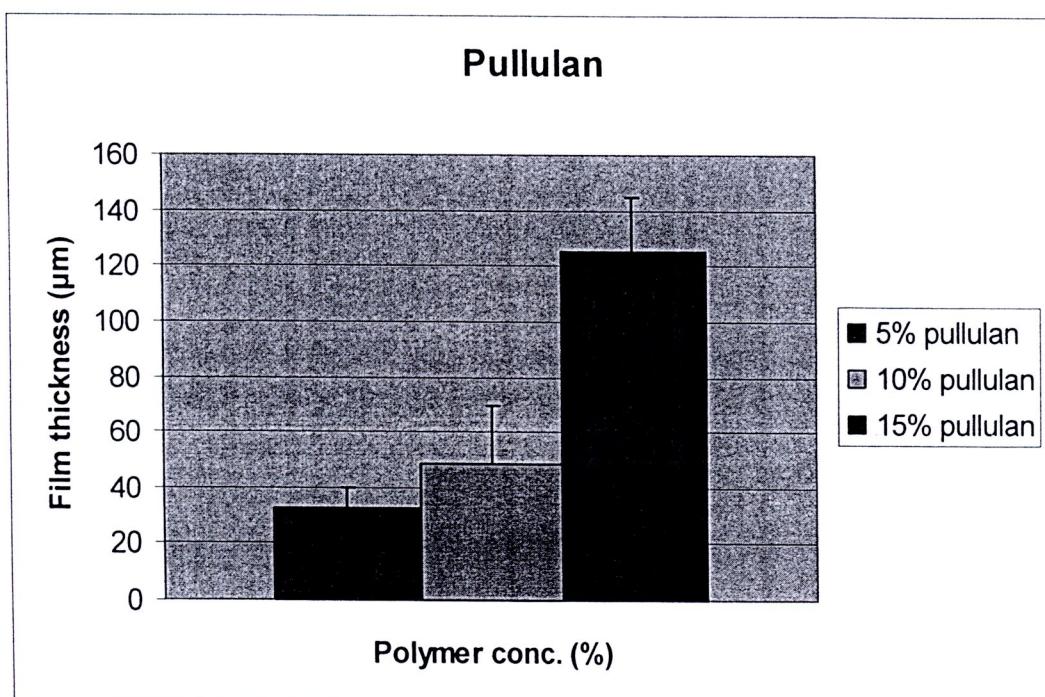
ตารางที่ 54 ผลการทดลองวัดปริมาตรน้ำลายในปาก

อาสาสมัคร	น้ำหนักผ้าก๊อชกล่อง(g)	น้ำหนักน้ำลายในปาก (g/min)
1	0.94	0.46
2	2.29	1.86
3	1.76	1.28
4	0.83	0.35
5	0.86	0.38
6	1.41	0.93
7	0.97	0.49
8	1.49	1.01
9	1.36	0.88
10	1.05	0.57
Mean	-	0.82

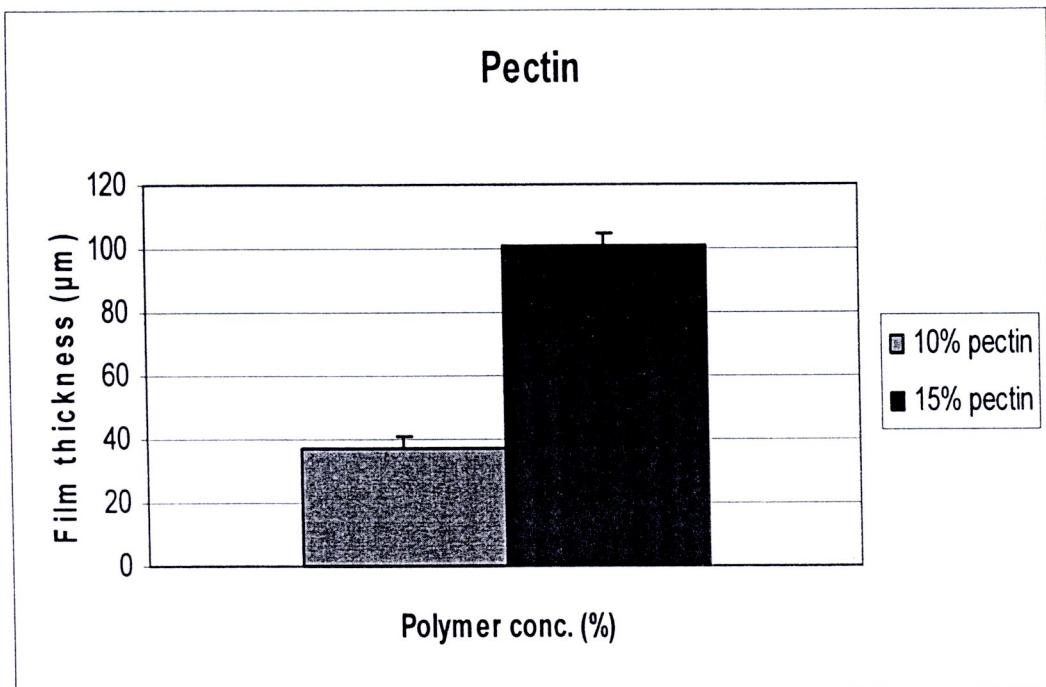
7. กราฟแสดงผลการทดลอง

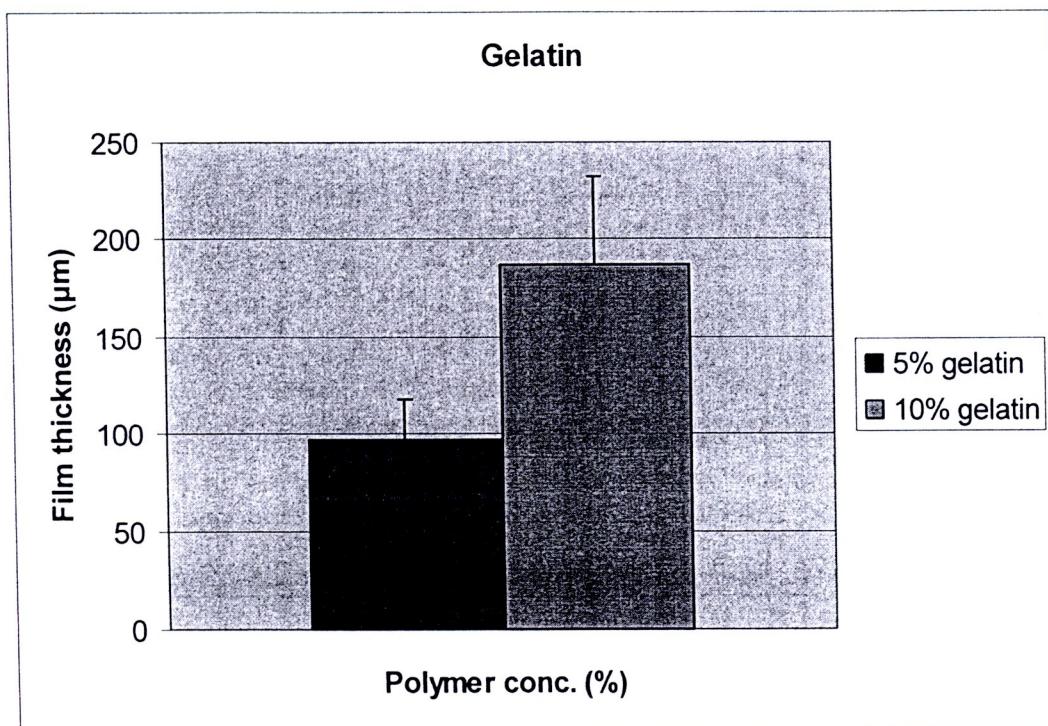
รูปที่ 42 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจาก Tacca flour
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

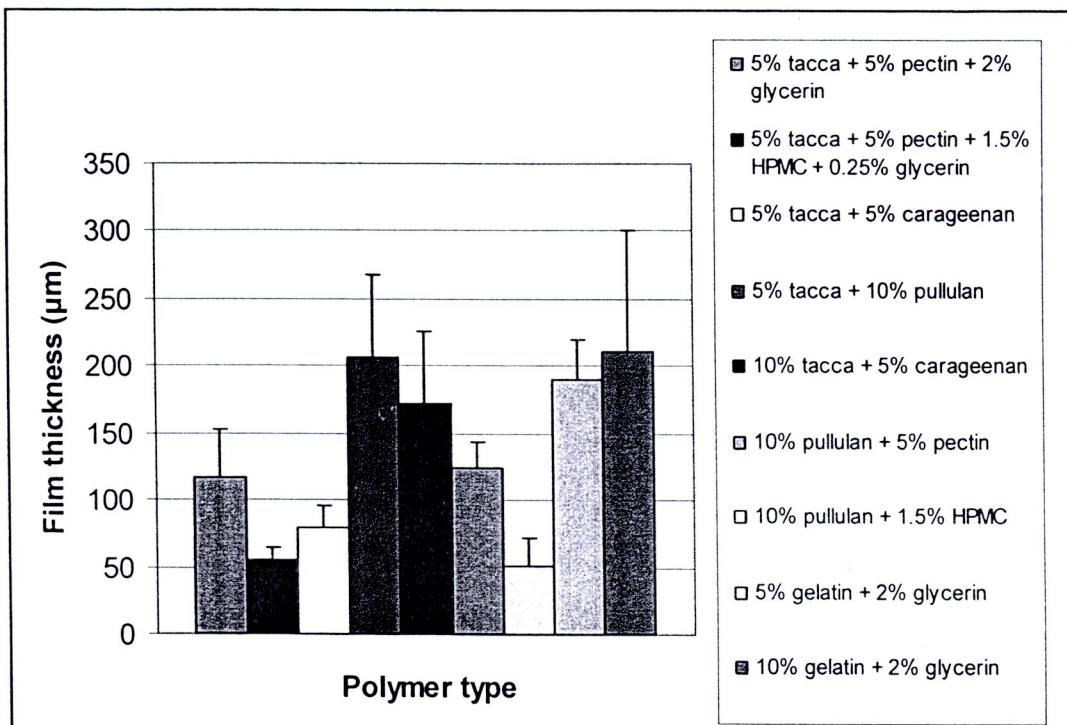
รูปที่ 43 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจาก Pullulan
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

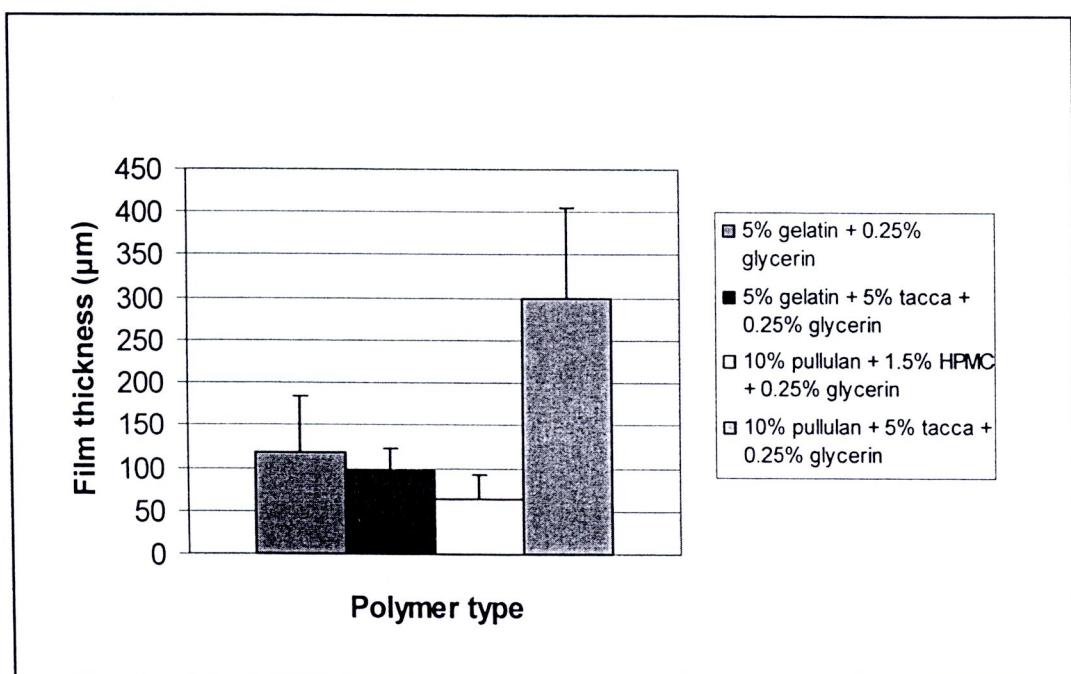
รูปที่ 44 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจาก Pectin
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

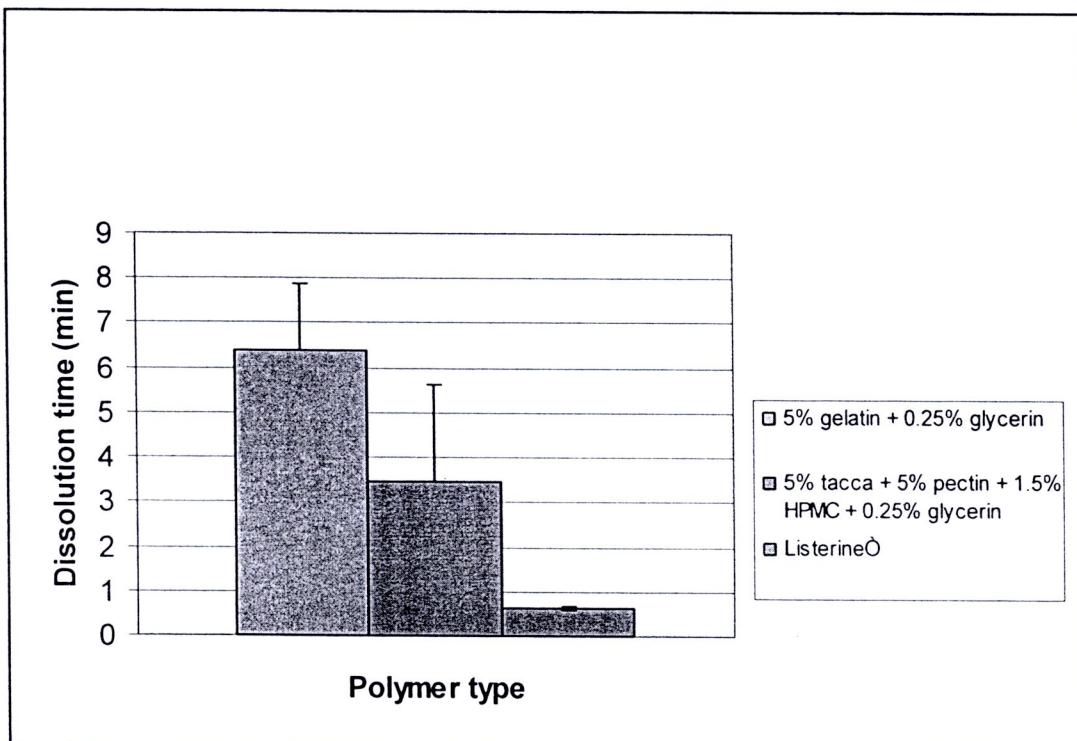
รูปที่ 45 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจาก Gelatin
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

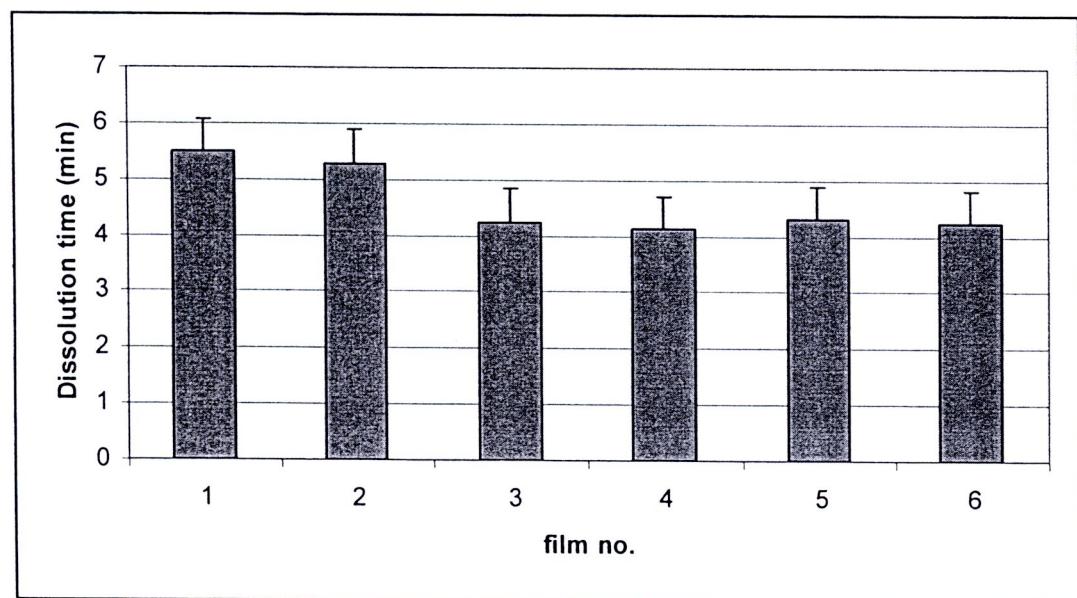
รูปที่ 46 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นพิล์มที่เตรียมจากพอลิเมอร์
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

รูปที่ 47 กราฟแสดงความหนาเฉลี่ยของแผ่นพิล์มที่เตรียมจากพอลิเมอร์
ความเข้มข้นต่างๆ ($n = 5$)

รูปที่ 48 กราฟแสดงระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการละลาย Base film ($n=4$)

รูปที่ 49 กราฟแสดงระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการละลายแผ่นฟิล์ม ($n=6$)

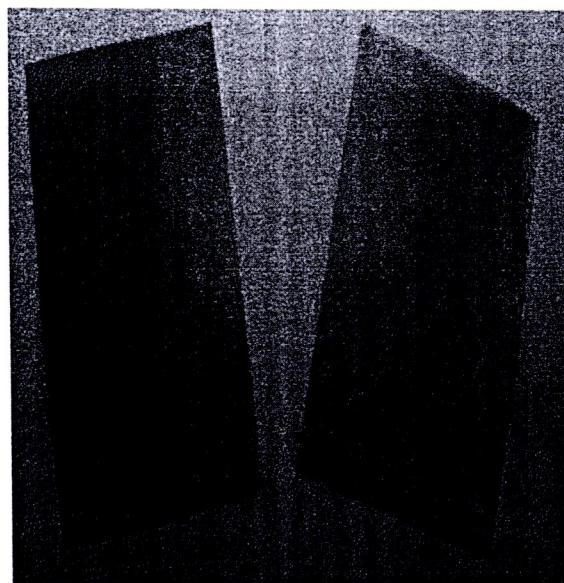
8. ฉลากแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็ก

ส่วนประกอบ : สารสกัดเม็ค, Tacca flour, Pectin, HPMC, Glycerin, Equal[®], สารแต่งสีเขียว (50% Green Pea color) และสารแต่งกลิ่นชาเขียว

วิธีใช้ : ตึงแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กออกจากตลับ จากนั้นวางแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กลงบนลิ้นและปล่อยให้ละลาย สามารถใช้แผ่นฟิล์มมากกว่าหนึ่งแผ่นติดต่อกันได้ทันที เพื่อความมั่ยในช่องปาก

คำเตือน : ไม่แนะนำสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคพีนิลคีโตนูเรีย (Phenylketonuria)

การเก็บรักษา : เก็บในที่แห้ง อุณหภูมิ 15 – 25 °C และหลีกเหลี่ยมการเก็บในที่ชื้นหรือวันจด

รูปที่ 50 แผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็ก

การเผยแพร่องานวิจัย

Original Article

การพัฒนาแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กเพื่ออนามัยในช่องปาก Development of *Eugenia grata* Extract Film Strip for Oral Hygiene

วนดี วงศิริจารประภา¹, ชุตินันท์ ประเสริฐวิจิตร์วิชรา²
Wandee Rungseevijitprapa¹, Chutinun Prasitpuriprecha²

¹กลุ่มวิชาเคมีและเทคโนโลยีสังเคราะห์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190

²กลุ่มวิชาเชิงเคมีและเทคโนโลยีสังเคราะห์ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190

Received: 8 May, 2007 Accepted: 20 June, 2007

Abstract

The purposes of this study were to develop polymeric film strips containing *Eugenia grata* extract with good physical characteristics (optimal thickness, easily peel from teflon plate and optimal fragility, strength, clarity and fast dissolution) and to test the activity of film strip containing *E. grata* against pathogenic bacteria in oral cavity using Disc-diffusion assay. The selected oral film strip consisted of 5% tacca : 5% pectin : 1.5% HPMC : 0.25% glycerin in the proportion of 1:1:1:0.25. The 5 mg/ml (double concentration of Minimum inhibitory concentration, MIC) *E. grata* extracts film strip inhibited *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus faecalis* and *Bacillus subtilis* with Inhibition zone of 9, 12 and 11 mm, respectively while the commercial film strip inhibited only *B. subtilis*. In conclusion, the film strip with *E. grata* extracts could effectively inhibit microbial growth in oral cavity and should be developed for commercial oral hygienic product.

Key words: Film strip, *Eugenia grata*, oral hygiene, antimicrobial activity, *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus faecalis*, *Bacillus subtilis*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผ่นฟิล์มพอลิเมอร์ที่ประกอบด้วยสารสกัดสมุนไพรเม็กให้มีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม คือ มีความหนา ความร้อน ความกรอบ ความแข็ง ความใส และสามารถละลายได้เร็วในช่องปาก เพื่อประเมินประสิทธิภาพแผ่นฟิล์มบรรจุสมุนไพรเม็กในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียในช่องปาก ด้วยวิธี Disc-diffusion assay จากผลการทดลองพบว่าแผ่นฟิล์มที่มีคุณสมบัติทางกายภาพที่เหมาะสม ประกอบด้วย 5% tacca : 5% pectin : 1.5% HPMC : 0.25% glycerin ในอัตราส่วน 1:1:1:0.25 และเมื่อยอนรูจารสารสกัดเม็ด 5 mg/ml (2 เท่าของ Minimum inhibitory concentration, MIC) ลงในแผ่นฟิล์ม พบว่า มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อที่ทดสอบได้ 3 ชนิดคือ *Staphylococcus aureus*, *Streptococcus faecalis* และ *Bacillus subtilis* โดยเกิด Inhibition zone เนลลี่เท่ากับ 9, 12 และ 11 มิลลิเมตร ตามลำดับ ในขณะที่แผ่นฟิล์มที่มีสำนวนที่ไม่ระบุชื่อในห้องทดลองสามารถยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* ได้เพียงชั่วคราว จากการทดลองสามารถสรุปได้ว่าแผ่นฟิล์มบรรจุสมุนไพรเม็ก มีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อในช่องปาก และมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อรักษาความสะอาดในช่องปากในเชิงพาณิชย์ต่อไป

คำสำคัญ: แผ่นฟิล์ม สมุนไพร เม็ก อนามัยในช่องปาก ฤทธิ์ต้านจุลชีพ *Staphylococcus aureus* *Streptococcus faecalis* *Bacillus subtilis*

บทนำ

ปัจจุบัน มีน้ำยาบ้วนปากอกร่างกายจำนวนน้อย ในห้องคลาสทั้งนิด โดยมีการอ้างสรรพคุณต่างๆ โดยเฉพาะการช่วยให้ขาวในช่องปากและลักษณะกลิ่นปาก ลดการอักเสบของเหงือก ทำให้ปากหอมสดชื่น และลดฟันผุ น้ำยาบ้วนปากเหล่านี้มักมีส่วนประกอบเป็นแอลกอฮอล์ หรือสารที่มีฤทธิ์กำจัดกลิ่นปาก ยังช่วยการเกิดคราบจุลินทรีย์และหินน้ำลาย ได้แก่ Chorhexidine, Phenolic compound, Alkaloid sanguinarine ซึ่งสารเหล่านี้มีผลข้างเคียงคือ ทำให้เกิดคราบสีน้ำตาลบนเคลือบฟันได้ และอาจทำให้ต่อมรับรสของลิ้นเสียไป หรือทำให้มีการหลุดลอกของเนื้อยื่นในช่องปากได้ทั้งน้ำบัวผู้ใช้น้ำยาบ้วนปาก จะเกิดการอักเสบและมีรอยแผลเย็บพลันได้ ประมาณร้อยละ 30 (พิทักษ์ ไชยเจริญ, 2550) นอกจากนี้ การใช้น้ำยาบ้วนปากยังไม่สะดวกในการพอกพำน และเมื่อเปิดใช้จะเป็นต้องมีสถานที่ที่เหมาะสม หรือบางครั้งอาจใช้ในสถานการณ์เร่งด่วนได้ลำบาก ปัจจุบันนี้ มีผลิตภัณฑ์เพื่อรักษาอนามัยในช่องปากในรูปแบบของแผ่นพิล์มจำนวนน้อย สามารถใช้ได้ง่าย ละลายน้ำ และพอกพำนได้สะดวก แต่ยังมีข้อด้อย คือ ใช้ส่วนประกอบสำคัญเป็นสารเคมี ราคาแพงและมีสีเดด

ในการผลิตแผ่นพิล์มสำหรับรักษาอนามัยในช่องปากนี้ คุณสมบัติของพอลิเมอร์ที่เลือกมาทดสอบ ต้องเป็นชนิดที่ละลายน้ำและสามารถนำมาหับประทานได้อย่างปลอดภัย ได้แก่ *Tacca flour*, Xanthan gum, Gelatin, Pectin, Pullulan, Carrageenan, Hydroxypropylmethylcellulose (HPMC) และ Hydroxyethylcellulose (HEC)

Tacca flour (มังกรหน้า แดงคณ, 2544) มีส่วนประกอบหลักเป็นพอลิแซคcharide ได้จากแป้งข้าวโพดและแป้งสาลี มีโครงสร้างโมเลกุลเป็นผลึกที่ประกอบขึ้นด้วย Mannose 27% และ Amylopectin 73% ซึ่งจะไม่ละลายในน้ำเย็น แต่ละลายในน้ำเดือด ซึ่งเมื่อทำให้เย็นลงจะได้เป็นเจลสีขาวขุ่นที่เรียกว่าแป้งเยี่ยง นิยมใช้เป็นสารยึดเกาะในการผลิตยาเม็ด สารช่วยแตกตัวในยาเม็ด หรือเป็นสารก่อพิล์ม ในอุตสาหกรรมอาหารนิยมนำมาทำซ่าหรือ คุณสมบัติของแป้งนี้จะทำให้เนื้อขนมเนียน เนียนยว แข็ง แต่จะใส่น้อยกว่าแป้งมัน

Xanthan gum (Raymond et al., 2003) เป็น High molecular weight polysaccharide gum ซึ่งประกอบด้วย D-glucose และ D-mannose เป็น Hexose unit และมี D-glucoronic acid นิยมใช้ในการเตรียมเครื่องสำอาง และอาหาร เป็นสารที่ไม่มีพิษ และเข้าได้กับส่วนประกอบในตัวรับได้มากจากทั้งน้ำมัน น้ำมันพืช และอุตสาหกรรมที่กว้าง โดยสารละลายของ Xanthan ในน้ำจะคงตัวได้ในช่วง pH 3-12 ที่อุณหภูมิ 10-60 °C

Pullulan (Hayashibara, 2007) เป็น Neutral glucan (คล้ายคลึงกับ Amylase, Dextran, Cellulose) โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นคาร์บอน ได้จากเชื้อจุลินทรีย์ *Aureobasidium pullulans* ภายใต้ Fermentation conditions โครงสร้าง 10% จะเป็น Maltotetraose และมี a-1,3 Branch linkages เมื่อผ่านกระบวนการ Biosynthesis และ Purification แล้ว Pullulan product จะประกอบด้วย Heteropolysaccharide หรือ Acid polysaccharides สักษณะเป็นทรงสีครีมหรือสีขาว ละลายในน้ำที่อุณหภูมิ 25 °C ไม่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ สารละลายจะมีความคงตัวและความหนืดตัวเมื่อเทียบกับ Polysaccharide ตัวอื่นๆ สารละลาย 1% Pullulan มี pH 5-7 ไม่มีพิษ ใช้เป็น Film former ในกระบวนการเตรียมยาเม็ด และแคปซูล นอกจากนี้ยังใช้กันอย่างแพร่หลายในการเตรียมเครื่องสำอาง โดยจะใช้มากในการเตรียม Hydrating cream และ Gel

สำหรับพอลิเมอร์ชนิดอื่นๆ ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เช่น Gelatin USP, BP, Pectin, Carrageenan, HPMC และ HEC เป็นพอลิเมอร์ที่นิยมใช้ในการผลิตอาหาร และมีรากฐานที่เกี่ยวข้องที่สามารถค้นคว้าจากห้องทดลอง (มังกรหน้า และ คณ 2544, Raymond et al., 2003).

เม็ก (Eugenia grata) เป็นผักหินน้ำบ้านทางภาคอีสานที่น่าสนใจชนิดหนึ่ง ยอดอ่อนของเม็กมีรีสเปรี้ยวอ่อนผ่า นิยมใช้รับประทานสดกับอาหารหืนบ้านจากการคลองศึกษาเบื้องต้น (เกรศริน และคณ, 2549) พบว่า สารสกัดจากใบของเม็ก 70% ในเอทานอล มีฤทธิ์ในการต้านเชื้อ *Staphylococcus aureus* ที่ Minimum inhibitory concentration (MIC) เท่ากับ 2.5 mg/ml และมีฤทธิ์ในการต้านเชื้อ *Streptococcus faecalis* ที่ MIC เท่ากับ 2.08 mg/ml นอกจากนี้ยังมีฤทธิ์ในการต้านเชื้อ *Bacillus subtilis* ที่ MIC เท่ากับ

3.33 mg/ml โดยเชื้อ *S. aureus* เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดแผลในช่องปาก (มาริลิน และคณะ, 2538, แหงลักษณ์, 2544) ส่วนเชื้อ *S. faecalis* ทำให้เกิดพันธุ์และ *B. subtilis* มักเกิดการติดเชื้อได้ง่ายในผู้ที่อ่อนแอหรือภูมิคุ้มกันบกพร่อง (แหงลักษณ์, 2544, Duerden et al., 1993) ในปัจจุบันมีการนำสมุนไพรมาใช้เพื่อทดแทนสารเคมีมากขึ้น ดังนั้น ในการวิจัยนี้จึงได้มีการพัฒนาแผ่นฟิล์มบรรจุสารสกัดสมุนไพรเม็กที่สามารถละลายได้ในปาก ใช้ง่าย พกพาได้สะดวก และมีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อในช่องปาก ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าให้กับสมุนไพรในประเทศไทย ทั้งยังลดการนำเข้าของสารเคมีราคาแพงจากต่างประเทศ

วัสดุประสงค์

เพื่อพัฒนาตัวรับแผ่นฟิล์มบรรจุสารสกัดสมุนไพรเม็กที่มีคุณสมบัติทางกายภาพที่เหมาะสม และประเมินประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อแบคทีเรียในช่องปาก

เครื่องมือและอุปกรณ์ :

Teflon plate, ตู้อบ (Termaks® Model TS 8000), Disintegration tester (Erweka® รุ่น ZT52, Germany), เครื่องวัดความหนาแผ่นฟิล์ม (Minitest® 600, Germany)

วัสดุและสารเคมี :

Tacca flour (ตราหอนานพิกา, เจริญชัย, ไทย), *Xanthan gum* (Keltrol®, ฟาร์ม่า, ไทย), *Gelatin* 160 Bloom BP (วิทยาครम, ไทย), *Pectin* (*Pectin Powder* 150®, ศรีจันทร์สหโภสต, ไทย), *Pullulan* (Hayashibara, ญี่ปุ่น), *Carrageenan* (วิทยาครม, ไทย), *Hydroxypropylmethylcellulose* (HPMC 4000 BP, เอกตรังเครมีภัณฑ์, ไทย), *Hydroxyethylcellulose* (HEC) (ฟาร์ม่า, ไทย), *Glycerin* (Italmar, ไทย), แผ่นฟิล์มที่มีจำหน่ายในห้องตลาด ยี่ห้อ A, สารเติมสีเขียว (50% Green Pea color), สารเติมกลิ่นชาเขียว, สารเติมรสหวาน (Equal®, เมอร์ริชั่น, ไทย), ผักเม็กซ์จากตลาดสดวารินชาร์บ จ.อุบลราชธานี ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2549, *Tryptic soy broth* (TSB) (MERCK, เยอรมัน), *Mueller-hinton agar* (MHA) (MERCK, เยอรมัน), *Staphylococcus aureus* ATCC

25923, *Streptococcus faecalis* ATCC 29212, *Bacillus subtilis* ATCC 6633 จากกรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ นนทบุรี

วิธีการทดลอง

ตอนที่ 1 การเตรียมแผ่นฟิล์มสมุนไพร

1. การเตรียม Base film

การเตรียม Base film โดยทำการเปลี่ยนแปลงชนิดและความเข้มข้นของ พอลิเมอร์ ได้แก่ *Tacca flour*, *Pectin*, *Pullulan*, *Gelatin*, *HPMC* และ *Xanthan gum* ที่ความเข้มข้นต่างๆ กัน เพื่อหาความเข้มข้นที่เหมาะสมในการเตรียม Base film โดยนำสารละลายพอลิเมอร์แต่ละชนิดเทลงใน Teflon plate ขนาด $5 \times 8 \text{ cm}^2$ และโดยเกลี่ยสารละลายให้มีความหนาสม่ำเสมอ กัน และอบที่อุณหภูมิ 40°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แล้วลอกแผ่นฟิล์มออกจาก Teflon plate บันทึกคุณสมบัติทางกายภาพและความหนาของแผ่นฟิล์มที่ได้ และเก็บแผ่นฟิล์มที่ได้ไว้ภายใต้ตู้ดูดความชื้น

2. การประเมินประสิทธิภาพของแผ่นฟิล์ม

ทำการประเมินโดย

2.1 วัดความหนาของแผ่นฟิล์มด้วยเครื่องวัดความหนาผิวเคลื่อน (MINITEST® 600) เป็นจำนวน 5 ครั้ง ตามตำแหน่งต่างๆ ของแผ่นฟิล์มในแต่ละแผ่น เนื่องจากแผ่นฟิล์มอาจมีความหนาไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งแผ่น จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย

2.2 วัดความร้อน โดยดูจากความสามารถในการลอกออกจาก Teflon plate ได้ง่าย

2.3 วัดอัตราเร็วในการละลายของแผ่นฟิล์มในน้ำ เนื่องจากยังไม่มีวิธีทดสอบที่เป็นมาตรฐาน สำหรับอัตราเร็วในการละลายของแผ่นฟิล์ม การทดลองนี้ จึงประยุกต์ใช้เครื่อง Disintegration tester (Erweka® รุ่น ZT52, Germany) ปริมาตร 600 ml ควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ที่ $37 \pm 0.5^\circ\text{C}$ จากนั้นนำแผ่นฟิล์มที่ต้องการทดสอบ (ขนาด $2 \times 3 \text{ cm}^2$ เท่ากับแผ่นฟิล์มจากห้องตลาด) และแผ่นฟิล์มจากห้องตลาด ใส่ลงใน Basket rack ช่องละ 1 แผ่น และใส่ Disk ลงไปด้วย เพื่อป้องกันการลอยตัวของแผ่นฟิล์ม เวิ่งการทำงานของเครื่อง และสังเกตการละลายของแผ่นฟิล์มบันทึกเวลาที่แผ่นฟิล์มแตกและแผ่นละลายหมด จากนั้น คำนวณหาค่าเฉลี่ยอัตราเร็วการละลาย ($n=5$)

3. การเตรียมสารสกัดสมุนไพรเม็ก

ล้างสมุนไพรเม็กจนสะอาด ทำหั่งแล้วคั่วในฟูฟู 100 กรัม ใส่ลงใน soxhlet apparatus แล้ว สกัดด้วยน้ำกลิ่น 20 มิลลิลิตร ที่ 50 °C เป็นเวลา 8 ชั่วโมง จากนั้นนำสารสกัดมากรอง และระเหยหั่ง ด้วย lyophilizer เก็บสารสกัดที่ -20 °C

4. การบรรจุสมุนไพรลงในแผ่นฟิล์ม

บรรจุสารสกัดสมุนไพรเม็กที่ได้น้ำเป็นตัวทำละลายลง Base film ของพอลิเมอร์ โดยใช้ความเข้มข้นของสมุนไพรเม็กเท่ากับ 2 เท่าของ MIC คือ 5 mg/ml (0.025% w/w ของสูตรคำรับ) แผ่นกลิ่น และรีสจากนั้นเกลี่ยผสานให้มีความหนาสม่ำเสมอ กัน 5x8 cm² โดยเกลี่ยให้มีความหนาสม่ำเสมอ กัน นำเข้าตู้อบที่อุณหภูมิ 40 °C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ลอกแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กออกจาก Teflon plate บันทึกคุณสมบัติทางกายภาพและความหนาของแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กที่ได้ เก็บแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กที่ได้ไว้ภายในตู้ครุภัณฑ์

ตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อของแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็ก

ประเมินประสิทธิภาพของแผ่นฟิล์มสมุนไพรใน การยับยั้งเชื้อจุลทรรศ์ทดสอบ 3 ชนิด คือ *S. aureus*,

S. faecalis และ *B. subtilis* โดยวิธี Disc-diffusion assay เทียนกับ Base film, สารสกัดเม็ก และแผ่นฟิล์มระงับกลิ่นปากที่มีจำนวนในห้องคลาด

วิธี Disc-diffusion assay

ใช้สำลีพันก้านไม้ปาราจากเชื่อมในจุลินทรีย์ทดสอบ ซึ่งเพาะเลี้ยงบน TSB นำไปป้ายให้ทั่วผิวน้ำของอาหารเลี้ยงเชื้อ MHA วาง disc ของสารทดสอบบนอาหารเลี้ยงเชื้อที่เตรียมไว้ บ่มที่ 37 °C 24 ชั่วโมง อ่านผลโดยวัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของบริเวณใส่ที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องมีค่าไม่น้อยกว่า 7 mm จึงถือว่ามีฤทธิ์ต้านจุลทรรศ์

ผลการทดลอง

ตอนที่ 1 การเตรียมแผ่นฟิล์มสมุนไพร

1. การเตรียม Base film

ทำการเปลี่ยนแปลงชนิดและความเข้มข้นของ พอลิเมอร์ ได้แก่ *Tacca flour*, *Pectin*, *Pullulan*, *Gelatin*, *HPMC* และ *Xanthan gum* ที่ความเข้มข้นต่างๆ กัน เพื่อหาความเข้มข้นที่เหมาะสมในการเตรียม Base film ซึ่งมีความหนาของแผ่นฟิล์มและคุณสมบัติทางกายภาพแตกต่างกันดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงลักษณะของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจากพอลิเมอร์ความเข้มข้นต่างๆ (n=5)

ชนิดของ พอลิเมอร์	ความเข้มข้น (% w/w)	ลักษณะของฟิล์มที่เตรียมได้			
		ความหนาเฉลี่ย (μm)	ความกรอบ	ความแข็ง	ความใส
<i>Tacca flour</i>	5	22.8 ± 2.17	++	+++	ชุ่น
	10	105.8 ± 3.35	++++	++++	ชุ่น
	15	187.6 ± 10.99	+++++	+++++	ชุ่น
<i>Pectin</i>	10	37.2 ± 3.42	+	+	ใส
	15	101.4 ± 3.21	+	++	ใส
<i>Pullulan</i>	5	32.4 ± 7.44	++	++	ใส
	10	48.6 ± 1.17	+++	++++	ใส
	15	125.4 ± 9.23	++++	++++	ใส
<i>Gelatin</i>	5	96.6 ± 2.47	++	++	ใส
	10	187.0 ± 5.88	+	++++	ใส
<i>HPMC</i>	2	12.0 ± 1.22	0	0	ใส
<i>Xanthan gum</i>	1.67	49.2 ± 1.17	++	+++	ใส

หมายเหตุ: ++++++ มากที่สุด, ++++ มาด, +++ ปานกลาง, ++ น้อย, + น้อยมาก, 0 ไม่แสดงลักษณะนั้น

จากการที่ 1 พบว่า ความเข้มข้นของพอลิเมอร์ที่เพิ่มขึ้น มีผลทำให้แผ่นฟิล์มมีความหนาเพิ่มมากขึ้น และพอลิเมอร์แต่ละชนิดยังให้แผ่นฟิล์มที่มีลักษณะทางกายภาพที่ต่างกัน โดยพบว่า *Tacca flour* เป็นพอลิเมอร์เพียงชนิดเดียวที่ให้แผ่นฟิล์มที่มีลักษณะค่อนข้างชั้นและมีความกรอบมาก *Pullulan* จะให้แผ่นฟิล์มไม่มีความกรอบและมีความแข็งมาก ส่วน *Gelatin*, *Pectin* และ *HPMC* จะให้แผ่นฟิล์มที่มีความยืดหยุ่น และมีความกรอบน้อยหรือไม่มีเลย *Xanthan gum* จะทำให้แผ่นฟิล์มมีลักษณะใส มีความกรอบมากและแตกง่าย ส่วน *Carageenan* พบว่า หากใช้เดียว ในความเข้มข้น 2-5%

จะเป็นเจลหนืด ไม่สามารถแผ่กระจายเป็นฟิล์มได้ ในการพัฒนา Base film จึงนำพอลิเมอร์ที่ทำให้แผ่นฟิล์มกรอบมาผสมกับพอลิเมอร์ที่ทำให้แผ่นฟิล์มที่มีความยืดหยุ่นที่ความเข้มข้นค่างๆ เพื่อให้ได้สูตรคำรับ Base film ที่เหมาะสม

2. การพัฒนา Base film

เลือกความเข้มข้นพอลิเมอร์เดียวๆ ที่เหมาะสม ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไปมาสมกัน โดยทำการเปลี่ยนแปลงทั้งชนิดและความเข้มข้น เพื่อพัฒนาสูตรคำรับได้ Base film ที่เหมาะสม พบว่า Base film มีความหนาและคุณสมบัติทางกายภาพแตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความหนาและลักษณะของแผ่นฟิล์มที่เตรียมจากพอลิเมอร์ผสม (n=5)

สูตร คำรับ	พอลิเมอร์ผสมที่ใช้	ลักษณะของแผ่นฟิล์ม			
		ความหนาเฉลี่ย (μm)	ความหนาเฉลี่ย	ความกรอบ	ความแข็ง ความใส
1	5% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Pectin</i>	93.8 \pm 4.29	++	++	ใส
2	5% <i>Tacca flour</i> + 1.67% <i>Xanthan gum</i>	94.4 \pm 5.36	+++	+++	ใส
3	5% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Gelatin</i>	98.4 \pm 5.85	+++	+++	ใส
4	5% <i>Tacca flour</i> + 10% <i>Gelatin</i>	145.6 \pm 10.47	++	++++	ใส
5	10% <i>Tacca flour</i> + 1.67% <i>Xanthan gum</i>	73.4 \pm 6.56	+++++	+++	ใส
6	10% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Pectin</i>	102.2 \pm 4.82	+++	+++	ใส
7	5% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Pectin</i> + 2% <i>Glycerin</i>	117.2 \pm 5.39	++	++	ใส
8	5% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Pectin</i> + 1.5% <i>HPMC</i> + 0.25% <i>Glycerin</i>	55.0 \pm 5.67	+++	++	ใส
9	5% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Carageenan</i>	79.2 \pm 5.79	++++	++++	ชุ่น
10	5% <i>Tacca flour</i> + 10% <i>Pullulan</i>	205.8 \pm 11.52	+++	++++	ใส
11	5% <i>Gelatin</i> + 2% <i>Glycerin</i>	189.6 \pm 20.64	++	+	ใส
12	10% <i>Gelatin</i> + 2% <i>Glycerin</i>	210.6 \pm 20.49	++	+++	ใส
13	10% <i>Tacca flour</i> + 5% <i>Carageenan</i>	172.0 \pm 4.37	+++++	+++++	ชุ่น
14	10% <i>Pullulan</i> + 5% <i>Pectin</i>	124 \pm 9.51	+++	++++	ใส
15	10% <i>Pullulan</i> + 1.5% <i>HPMC</i>	50.6 \pm 11.87	++++	++++	ใส
16	5% <i>Gelatin</i> + 0.25% <i>Glycerin</i>	118.8 \pm 15.81	+++	+++	ใส
17	5% <i>Gelatin</i> + 5% <i>Tacca flour</i> + 0.25% <i>Glycerin</i>	96.8 \pm 15.17	++++	++	ชุ่น
18	10% <i>Pullulan</i> + 1.5% <i>HPMC</i> + 0.25% <i>Glycerin</i>	64 \pm 8.50	++++	+++	ใส
19	10% <i>Pullulan</i> + 5% <i>Tacca flour</i> + 0.25% <i>Glycerin</i>	298.8 \pm 10.21	+++++	+++++	ชุ่น

หมายเหตุ: ++++++ มากที่สุด, ++++ มาด, +++ ปานกลาง, ++ น้อย, + น้อยมาก, 0 ไม่แสดงลักษณะนั้น

จากตารางที่ 2 พบว่า แผ่นพิล์มที่เตรียมจากสูตรที่ 1-6 ยังมีลักษณะทางกายภาพไม่เหมาะสม จึงมีการพัฒนาสูตรแผ่นพิล์ม โดยเติม Glycerin, HPMC, Pullulan และ Carrageenan ลงในตัวรับ Base film สูตรที่ 7-15 พบว่า คุณสมบัติทางกายภาพของแผ่นพิล์มจากโพลิเมอร์ทุกสูตรมีความร่อนดี โดยสูตรที่ 8 ให้แผ่นพิล์มที่มีลักษณะดีที่สุด คือ มีลักษณะทางกายภาพที่ร่อนออกได้ง่าย มีความกรอบปานกลาง และมีความแข็งน้อย เนื่องจากการเติม Glycerin ที่มีคุณสมบัติเป็น plasticizer ลงไป ช่วยให้แผ่นพิล์ม มีลักษณะที่ยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงทดลองเติม

ตารางที่ 3 ความหนาของแผ่นพิล์มและระยะเวลาที่ใช้ในการละลายแผ่นพิล์ม ($n=5$)

สูตรที่	ความหนาของแผ่นพิล์ม (μm)	เวลาในการละลาย (min)
8	2.4 \pm 0.67	1.45
16	33.2 \pm 3.11	4.50
แผ่นพิล์มที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาด	29.4 \pm 0.55	0.58

จากตารางที่ 3 พบว่า สูตรตัวรับที่ 8 มีอัตราเร็วในการละลายดีและใกล้เคียงกับแผ่นพิล์มจากห้องคลาดมากที่สุด ดังนั้น จึงเลือกสูตรนี้มาพัฒนาต่อ เนื่องจากให้ Base film ที่มีลักษณะเหมาะสม คือ สารละลายโพลิเมอร์สามารถเกลี่ยให้เหมาะสม คือ สารละลายพอลิเทฟลอนได้ง่าย ให้พิล์มใส ที่มีลักษณะบาง สามารถแต่งสีได้ง่าย ทำให้น่ารับประทาน ร่อนง่าย สามารถลอกออกจากระดับ Teflon ได้ง่าย มีความกรอบปานกลาง และความแข็งน้อย ทำให้ไม่แตกหักในระหว่างการบรรจุและการเก็บ นอกจากนี้ ยังสามารถละลายในน้ำได้เร็วกว่าสูตรอื่นๆ และมีความใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์จากห้องคลาดมากที่สุด จึงนำสูตรโพลิเมอร์ที่ 8 มาบรรจุสารสกัดสมุนไพรเม็ก พบว่าได้แผ่นพิล์มที่มีรีสชาติอมเปรี้ยวจากสมุนไพรเม็ก

Glycerin ลงในตัวรับที่ 16-19 จึงพบว่า สูตรที่ 16 ให้แผ่นพิล์มที่มีลักษณะทางกายภาพที่ดีคือ ร่อนออกได้ง่าย มีความกรอบและความแข็งปานกลาง และแผ่นพิล์มที่ได้มีลักษณะใส

3. การประเมินอัตราเร็วการละลายของแผ่นพิล์มในน้ำ

เลือก Base film สูตรที่ 8 และ 16 มาทดสอบการละลาย โดยใช้เครื่อง Disintegration tester เพื่อเลือก Base film ที่ละลายได้เร็ว ซึ่งแผ่นพิล์มทั้ง 2 ตัวรับใช้เวลาในการละลายดังตารางที่ 3

และมีสีเขียวปะรุงแสง จากนั้นใช้สารแต่งสีและกลิ่นเพื่อทำให้น่ารับประทาน

ตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อของแผ่นพิล์มสมุนไพรเม็ก

การทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อของแผ่นพิล์มสมุนไพรเม็ก โดยใช้วิธี Disc-diffusion assay เพื่อประเมินฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อของแผ่นพิล์มสมุนไพรเม็กว่าสามารถยับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *S. faecalis* และ *B. subtilis* ได้เช่นเดียวกับสมุนไพรเม็ก โดยใช้สารสกัดเมิกเป็น Positive control และใช้ Base film ที่ยังไม่เติมสมุนไพรเป็น Negative control นอกจากนี้ยังนำแผ่นพิล์มที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาดมาทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบด้วยซึ่งให้ผลการทดสอบดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความกว้างของบริเวณใส (mm) ในการยับยั้งเชื้อจุลทรรศน์ของแผ่นพิล์มสมุนไพรเม็ก ($n=3$)

สาร	ความกว้างของบริเวณใส (mm)		
	<i>S. aureus</i>	<i>S. faecalis</i>	<i>B. subtilis</i>
แผ่นพิล์มที่มีจำนวนน้ำในห้องคลาด	-	-	9.0 \pm 1.0
Base film	-	-	-
สารสกัดเมิก	8.0 \pm 0.0	9.0 \pm 1.5	9.0 \pm 0.0
แผ่นพิล์มสมุนไพรเม็ก	9.0 \pm 1.6	11.0 \pm 1.6	10.0 \pm 0.6

หมายเหตุ: - หมายถึง ไม่มีบริเวณใสเกิดขึ้น

จากการที่ 4 พบว่าสารสกัดเม็ดและแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กมีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *S. faecalis* และ *B. subtilis* ได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนแผ่นฟิล์มที่มีจำนวนน้อยในห้องทดลองตามดูฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* เพียงชนิดเดียว และ Base film ไม่มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ

วิจารณ์ผลการทดลอง

1. ผลการเตรียมแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็ก

จากการทดลองเปลี่ยนแปลงชนิดและความเข้มข้นของพอลิเมอร์ที่ความเข้มข้นต่างกันมาเตรียมเป็น Base film พบว่า การเพิ่มความเข้มข้นของพอลิเมอร์ทำให้ได้แผ่นฟิล์มที่มีความหนามากขึ้น และพอลิเมอร์แต่ละชนิดจะให้ฟิล์มที่มีลักษณะทางกายภาพแตกต่างกัน โดย *Tacca flour* จะทำให้แผ่นฟิล์มที่ได้มีลักษณะค่อนข้างชุ่ม Pectin และ Gelatin ให้แผ่นฟิล์มใสสีเหลืองอ่อน ส่วนพอลิเมอร์ Pullulan, HPMC และ Xanthan gum ให้แผ่นฟิล์มใสไม่มีสี นอกจากนี้ ยังสามารถจัดชนิดของพอลิเมอร์ได้เป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรก คือ *Tacca flour*, Pullulan, และ Xanthan gum เป็นพอลิเมอร์ที่ให้ฟิล์มกรอบและแข็ง และพอลิเมอร์กลุ่มที่ 2 คือ Gelatin, Pectin, HPMC และ HEC จะให้พอลิเมอร์ที่มีความยืดหยุ่นสูง ทั้งนี้ สามารถพัฒนาลักษณะทางกายภาพของแผ่นฟิล์มได้ โดยการนำพอลิเมอร์ต่างชนิดกันมาผสมกัน นอกจากนี้ การเติม Plasticizer เช่น Glycerin ยังช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นให้กับพอลิเมอร์ในกลุ่มที่มีความกรอบและความแข็งมากได้

Base film ที่มีลักษณะดีที่สุด คือ สูตรที่ 8 (5% *Tacca flour* + 5% Pectin + 1.5% HPMC + 0.25% Glycerin) ที่ผสมกันในอัตราส่วน 1:1:1:0.25 โดยน้ำหนักซึ่งเมื่อนำไปผสมกับสารสกัดเม็ก (0.025% w/w ของสูตรต่อวัน) พบว่า แผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กมีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อที่ก่อโรคในช่องปากได้แสดงให้เห็นว่า แผ่นฟิล์มผสมสารสกัดสมุนไพรเม็ก มีศักยภาพเป็นผลิตภัณฑ์เพื่ออนามัยในช่องปาก ในเชิงพาณิชย์ต่อไป ทั้งนี้ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของความคงดั้งของแผ่นฟิล์มและสมุนไพร เมื่อเก็บในระยะเวลา

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อของแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็ก

จากการทดลองนำแผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กไปทดสอบฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *S. faecalis* และ *B. subtilis* ด้วยวิธี Disc-diffusion assay โดยใช้สารสกัดเม็กเป็น Positive control และใช้ Base film ที่ยังไม่เติมสมุนไพรเป็น Negative control และใช้แผ่นฟิล์มที่มีจำนวนน้อยในห้องทดลองตามดูฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ เพื่อใช้เป็นตัวเบรย์เทียน พบว่า แผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กสามารถยับยั้งเชื้อ *S. aureus*, *S. faecalis* และ *B. subtilis* ได้เช่นเดียวกับสารสกัดเม็ก ส่วนแผ่นฟิล์มที่มีจำนวนน้อยในห้องทดลองตามดูฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ *B. subtilis* เพียงชนิดเดียว และ Base film ไม่มีฤทธิ์ในการยับยั้งเชื้อ

สรุปผลการทดลอง

Base film ที่มีลักษณะดีที่สุด คือ สูตรที่ 8 (5% *Tacca flour* + 5% Pectin + 1.5% HPMC + 0.25% Glycerin) ที่ผสมกันในอัตราส่วน 1:1:1:0.25 โดยน้ำหนักซึ่งเมื่อนำไปผสมกับสารสกัดเม็ก (0.025% w/w ของสูตรต่อวัน) พบว่า แผ่นฟิล์มสมุนไพรเม็กมีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อที่ก่อโรคในช่องปากได้แสดงให้เห็นว่า แผ่นฟิล์มผสมสารสกัดสมุนไพรเม็ก มีศักยภาพเป็นผลิตภัณฑ์เพื่ออนามัยในช่องปาก ในเชิงพาณิชย์ต่อไป ทั้งนี้ ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของความคงดั้งของแผ่นฟิล์มและสมุนไพร เมื่อเก็บในระยะเวลา

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยวิจัย จิรรุติกาล ทองเลิศ จริภา สดิระพจน์ และชุมพูนุช มีศิริ

เอกสารอ้างอิง

- เกศริน เงินหมื่น, อัญลักษณ์ พนิจเชื้อ, พรพิมล พรมหา. 2549. การศึกษาฤทธิ์ต้านจุลชีพ ของผักพื้นบ้านและ สมุนไพรบางชนิด. อุบลราชธานี: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี. 52 หน้า
- นงลักษณ์ สุวรรณพนิจ. 2544. แบบที่เรียกที่ เกี่ยวข้องกับโรค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ มหานคร, Nobel Print. 400 หน้า
- พิทักษ์ ไชยเจริญ มหาวิทยาลัยมหิดล. น้ำยา บ้วนปาก. http://www.clinicneo.co.th/detailcolumn.php?grp=6&col_id=232. Accessed April 18, 2007.
- มัทธนี อนันตพงษ์, อัญชลี ชุดไฟจิตร. 2544 แผ่นฟิล์มระจับกลืนปากชนิดละลายเร็ว. กรุงเทพมหานคร: คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 35 หน้า
- มาลิน จุลศิริ, รุ่งระวี เด็มศิริฤกษ์กุล, อรุณี สาระยา และคณะ. 2538. สารสกัดละลายน้ำต้าน จุลชีพจากเปลือกผลทับทิม: องค์ประกอบ ในน้ำยาบ้วนปากฆ่าเชื้อ. วารสารเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล; 22(4):150-9.
- Duerden BI, Reid TMS, Jewsbury JM. 1993. Microbial and parasitic infection. London, British Library Cataloguing in Publication Data. pp 197.
- Hayashibara. A natural innovative polysaccharide from Hayashibara. <http://www.hayashibara-intl.com/pdfs/Pullulan%20Food%20Web.pdf>. Accessed June 26, 2007.
- Raymond CR, Paul JS, Paul JW. 2003 Handbook of pharmaceutical excipients. 4th ed, 2003. 776pp.

